

ÇETMİ'nin SESİ

Yıl: 7 Sayı: 31

Kasım-Aralık 2004

Gözü, Kulağı, Nabzı

Selâm İle

**Çetmi'nin
Sesi'nden**

**Belediye
Başkanı
Osman
Arı ile...**

**Bence Çetmi
ve Çetmili**

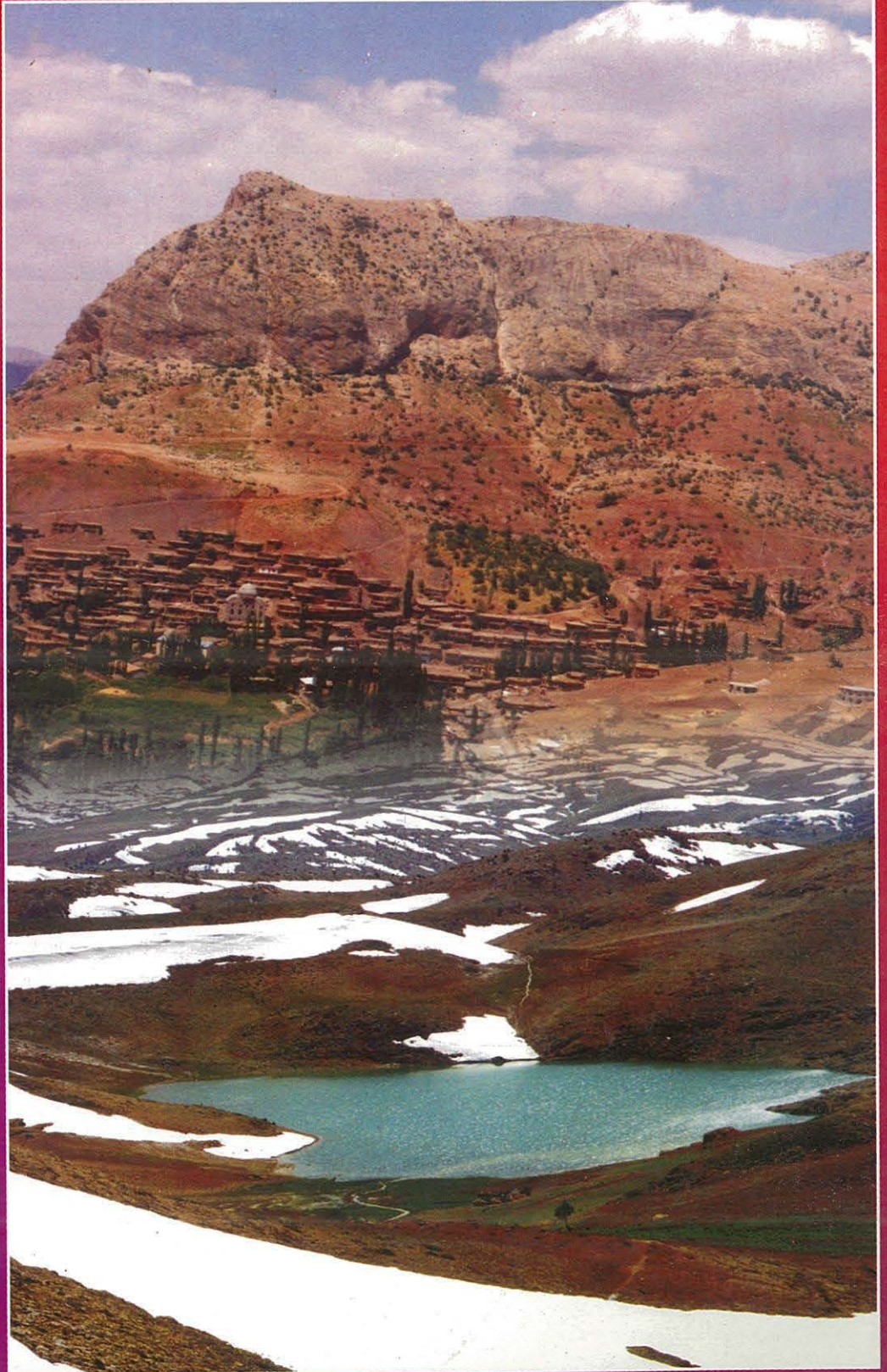
**Çetmi'de
Ardıç Közü**

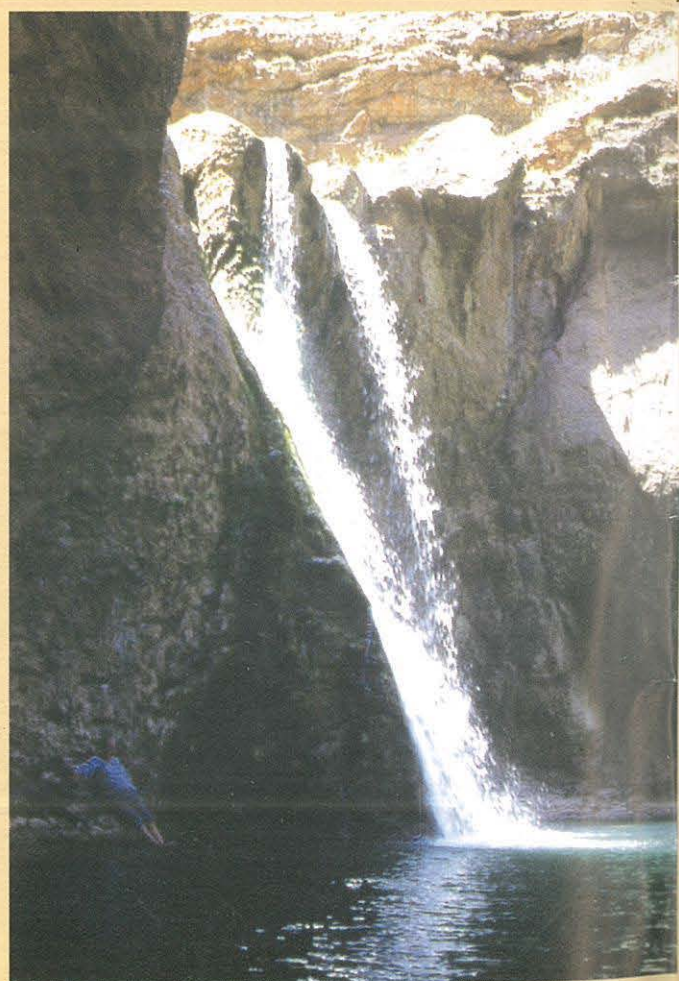
Hasbihal

Hatıralar

**Çetmi'den
Haberler**

**Çetmililer
Albümü**





Zeki Oăuz

Çetmi'nin Sesi
Mahalli Dergi

Çetmililer
Eğitim Kültür ve Yardımlaşma
Vakfı Adına
Sahibi ve Yazı İşleri Md.
Mehmet Balcı

TEMSİLCİLER

Çetmi: Hüseyin EŞİYOK
Anamur: Metin AKKOCA
Karaman: Ö. Faruk AKKOCA
Antalya: Kerim BOZDAĞ
İzmir: Şükrü KARACA
İstanbul: Hüseyin TIKIR
Fransa: Ahmet Serdar ÖZEL

ADRES

Rampalı Çarşı NO: 186
Meram-KONYA

İRTİBAT TELEFON

0.332. 351 26 67 (Vakıf Merkezi)

Yazı ve Fotoğraflarınız
için irtibat:

Kerim Bozdağ
Tel: 0537.471 95 12

e posta:

kerim.bozdağ@mynet.com

ABONE VE REKLAM İÇİN
BANKA HESAP NUMARASI

VAKIFBANK

KONYA MERKEZ ŞUBESİ
Hesap No: 2031013

Çetmililer Eğitim, Kalkınma ve
Yardımlaşma Vakfı
Rampalı Çarşı Kat:2 No: 186
Tel: 0332.351 26 67

Dergideki İsim Belirtilmemiş
fotoğraflar
Hüseyin Alp ÖZEL'e aittir

BASKI:

Damla Ofset A.Ş.
0.332. 342 06 88
Ocak 2005

ÇETMİ'nin SESİ

Yıl: 7 Sayı: 31 Kasım-Aralık 2004 Gözü, Kulağı, Nabızı

Selâm ile

Çetmi'nin
Sesi'nden

Belediye
Başkanı
Osman
Arı ile...

Bence Çetmi
ve Çetmili

Çetmi'de
Ardıç Közü

Hasbihal

Hatıralar

Çetmi'den
Haberler

Çetmililer
Albümü



Kasım-Aralık 2004

Selâm ile	Kerim Bozdağ	2
Çetmi'nin Sesi'nden	Mehmet Balcı	3-4
Belediye Başkanı Osman Arı ile		5-9
Bir Açlık Hikayesi	Abdurrahman Seçer	10
Bence Çetmi ve Çetmili	Nurettin Özel	11-14
Çetmililer Albümü		15
Çocuk Sayfası		17-18
Çetmi'den Bir Haber	Hüseyin Eşiyok	19-21
Çetmililer Albümü		22
Çetmi'de iki Gün	Niğmetullah Uçar	23
Çetmililer Albümü		24
Güzel- Köyünün Bitkileri	Niğmetullah Uçar	26
Hatıralar	Dr. Ali Özel	27-31
Çetmililer Albümü		32
Çetmi Senin Güzelliğin	Niğmetullah Uçar	33
Çetmi'den Haberler	Hüseyin Eşiyok	34
Çetmililer Albümü		35
Sonsuz Rüya	F. Nafiz Çamlıbel	36
Çetmi'de Ardıç Közü	Ahmet Efe	37
Hasbihal	Hüseyin Yıldız	38
Taziye	(Bozdağ Ailesi)	39
Cerit Hasan	Niğmetullah Uçar	40
Dağarcık'tan	Kerim Bozdağ	41
Kurban Bayramı Tebriği	Osman Arı	42
Kurban Bayramı Tebriği	Mehmet Balcı	43
Babamın Hatıraları	Kerim Bozdağ	45
Hatıralar	Ahmet Bozdağ	46-47

Selâm ile...

Kerim Bozdağ

Selâm ile çıktık yola... Selâm ile devam ediyoruz. İlk günün heyecanı yine içimizde... tıpkı yedi yıl önceki günler gibi... o günlerden bu günlere 30 sayı yayımlandı. Her sayısı farklı ve her sayısı heyecan.. Emek, bilgi ve belge dolu 30 sayı...

O zaman söylüyorduk, şimdi de söylüyoruz. Bu dergide yayınlanan fotoğraflar, yazılar, haberler gelecekte yaşayacak nesillere rehberlik edecek önemli bir belge olacaktır.

O zaman, "Bugün yapılanlar geleceğin hayatımızı etkileyen gerçekleri olacaktır.." demiştik. O günlerde yapılması gerekenler hâlâ gündemimizdeyse biz bazı şeylerde çok geç kalmışız demektir...

Gönül ister ki, her Çetmili dergi sahifelerinde layiki ile yerini alsın. Dergimiz önemli konularda aydınlatıcı, yol gösterici bilgilerle dolsun. Her yaraya parmak basalım, dertlerimize deva olmanın çarelerini işaretleyelim... Biz bunu yapacağız, yapıyoruz... Çetmi'nin Sesi her Çetmili'nin altında toplanabileceği bir şemsiye olsun...

Bizler yaşamaya devam ederken hayat sesi bütün insanlığı geleceğe doğru sürüklüyor. Bu sürükleniş zaman dediğimiz birbiri peşisıra gizlenmiş, an'larda gizli... Zamanı durduracak bir güç var mıdır? Akan suların önüne barajlar inşa edip, bentler kurabilirsiniz, ama geleceğin önüne geçip onu durduramazsınız. Öyleyse yaşamış olduğunuz hayatın, zamanın kendinize ait evrelerinde biz neyiz ve kimiz? Ne yapıyoruz, ne yapmalıyız soruları gündeme gelir

Ünlü Hint Düşürü Gitanjali'nin; "Ölüm kapını çaldığı zaman ona ne sunacaksınız?" sözü aslında işin özünü anlatmaktadır.

Kendi yarınımızı düşünüyorsak günü kurtarmanın telaşı içerisinde, yarının hayali ile avunuyorsak telafisi mümkün olmayan büyük bir hata içindeyiz demektir.

Dün artık kaybedilmiştir ve bugünler asla gelmez... yarın ise çok geç olabilir.

Bugün için Çetmi'de yaşanan sel felaketi geçmişte yapılan yanlışların bir neticesidir... ormanları talan edilmiş, toprakları yağmur suları ile birlikte galeyana gelmesidir hadise... ve netice tek kelime ile FELAKET!

"Dağlarda açan o güzelim çiçekler, lâleler, süm-büller, gelincikler, susamlar, çiğdemler, binbir bitki şimdi neden yok? Neden olanlar, zayıf, cılız, çelimsiz, boynu bükük? Yoksa bu köyü bizleri onlar da mı terk ediyor?" kurtların, kuşların, kekliklerin terk ettiği gibi... Evet, onlar, bunlar her şey Çetmi'mizi terk ediyor, hatta bizler bile... neden?

Hani derler ya; "Bülbülü altın kafese koymuşlar, ah vatanım" demiş. Halbuki bizleri Çetmi dışında altın kafese de koymuyorlar, bizler bile terk ediyoruz. Neden? Bir sürü sebep sayılabilir... Ama en önemlisi yaşanabilir bir mekân arayışından değil midir?

Çetmi'mizin yaşanabilir bir mekân olması için ağaçlandırmaya, ormana büyük önem verilmeli ve zaman geçirmeden ciddiyetle bu işin üzerine gidilmelidir.



Bizim kastettiğimiz orman, köyün civarına dikilmiş üç beş ağaçla ilgili değildir. Dağların ekilip dikilmeyen bütün alanları acilen ağaçlandırılmalıdır...

Sonra... Evet sonra, her şey 'ya öyle mi' dedirtmeyecek kadar her şey güllük gülistanlık olacaktır...

Vesselam...



Çetmi'nin Sesi'nden

Mehmet Balci

31. sayısı ile sizlere merhaba demenin mutluluğunu yaşayarak sözlerime başlamak istiyorum. Bildiğiniz gibi bu yıl dostluk ve hoşgörü gününün 10'ncusunu kutladık. Her geçen gün daha düzeyle ve coşkulu hale gelen gün programı yine büyük bir katılım ve ilgiyle gerçekleşti. Sılaya kavuşmak ve geçmiş yılların anılarını ve özlemlerini yeniden yaşamak için sevgiyle birbirini kucaklayan buluşmanın ve kavuşmanın mutluluğunu doyasıya yaşayan özlenen tablolara yenileri eklendi. Yılların küllenen hatıraları yine canlandı.

Son dönemde Çetmililer vakfı Yönetim Kurulu'nda görev alan değerli üyeler yönetimi yenilemenin faydalı olacağı kanaatiyle aldıkları bir kararla kurucular Kurulu'nu toplantıya çağırdı. Toplantı 21 ağustos 2004 günü Belediye kahvehanesinde yapıldı. Yeterli katılım oldu.

Oy birliğiyle Divan Başkanlığı'na Sayın Mehmet Özel, kadim üyeliklere sayın Hulusi Boz ve Sayın Sami Özel seçildiler.

Gündem gereği yönetim faaliyetleri ve hesap özetleri kurula sunuldu ve kurulca kabul edildi. Varlığımızın ve kasabamızın sorunları ile ilgili söz alan hemşehriler, değerli düşünce ve fikirlerini kurula takdim ettiler. Uzunca yapılan müzakerelerden sonra yeni yönetim Kurulu' seçildi. Yönetim Kurulu'na Akif Akkoca, Mustafa Polat, Hasan Akkoca, Ahmet Güçlü, Mehmet Balci, Hüseyin Yıldız, Baki Solmaz, Denetim Kurulu'na Ramazan Ayvat, Sami Özel ve Mustafa Güçlü seçildi. Divan başkanı görevi devreden yönetim Kurulu'na Kurucular Kurulu'na teşekkürleri ve yeni yönetime başarı dilekleri ile toplantıyı bitirdi.

22 Ağustos 2004 günü saat 17'de Belediye Başkanlığı Makam Odası'nda yapılan Yönetim kurulu görev dağılımı toplantısında; Mehmet Balci, Başkanlığa; Hüseyin Yıldız, Başkan Yardımcılığı'na; Hasan Akkoca Muhasip Üyelğe seçildiler ve diğer üyelerin de bulundukları illerde Vakfı temsil etmeleri ve vakıf faaliyetlerini yürütmeleri kararlaştırıldı.

Teveccüh göstererek bu göreve getiren kurucular Kurulu'na ve Yönetim Kurulu'na teşekkür ederim. Bugüne kadar görevi büyük bir titizlikle devam ettirip Kurucular kurulu toplantısına taşıyan bir önceki yönetimdeki arkadaşlarımızdan vakfımızın ve dergimizin selameti için hiçbir fedakarlıktan kaçınmayan sayın Adurrahman Önder'e, sekreteryaya ve muhasebe işlerini dikkatli bir şekilde yürütüp vakfa gelir sağlamada ısrarla çabalayan sayın Hulusi Boz ve Enver Özel'e son iki yıldır düzenlenen kermes işlerini büyük bir özveri ile yürütüp vakfa küçümsenmeyecek gelir sağlayan sayın Hayriye Koç ve kıymetli ekibine, anıları renkli fikir ve düşünceleriyle Çetmi'nin Sesi'ne soluk katan sayın Dr. Ali Özel'e, vakfımız için her dönemde canla başla çalışan mali işlerden sorumlu Yönetim kurulu üyesi Sayın Mehmet Ünal'a, birkaç yıldır dergimizin çıkmasına emek ve düşünceleri ile vesile olan sayın Hüseyin Alp Özel'e ve kuruluşundan bu yana



vakfımıza ve dergimize maddi manevi desteği olan herkese şükranlarımı arz eder, hayatta olanlara uzun ömür ve hayırlı amel dilerken, sonsuzluk yurduna göçen kardeşlerimize de Allah'tan rahmet temennisinde bulunurum.

Gelenek haline gelen 10. yıl programı da birinci gün Kur'an ziyafeti ve dualarla yapılan mezarlık ziyareti ile başlayıp, ikinci gün sünnet şöleni, sıra yemeği, kermes ve sanat gecesiyle devam etti. Gün boyu misafirlerin ve hemşehrilerimizin memnuniyetleri yüzlerinden okunuyordu.

Yapılan hizmete ve gösterilen ilgiye teşekkür etmek hem dinî hem de insanî bir görevdir. Bu vesile ile bu yılın coşkulu bir şekilde kutlanmasında en büyük emeği olan belediye başkanımız Sayın Osman

Arı'ya ve ekibine, memurundan işçisinden çaycısına kadar bütün çalışanlara bugünün kutlanmasında ve devamında fikir ve düşünceleriyle büyük emeği olan vakfımız onursal başkanı sayın Mehmet Özel ve eşi Nermi hanımefendiye, gecemize renk katan kültür Bakanlığı ses ve saz sanatçılarına, yoğun mesailerine rağmen günümüze teşrif eden Ak Parti Konya milletvekilleri Sayın Kerim Özkul, Hasan Anđı, Muharrem candan, Afyon milletvekili Sait Açıba beylere ve parti yöneticilerine, değerli kaymakamımız sayın Hüseyin Güney beye, Bölük Komutanımız Sayın Ahmet Elmas beylere, günümüzü onurlandıran hadim, Taşkent, Balcılar, Bolay, Avşar, Ilıcınar, Bolat Belediye Başkanlarına, ismini zikredemediğim tüm misafirlerimize, maddi ve manevi varlıklarıyla bizleri yalnız bırakmayan hemşehrilerime de şükranlarımı sunar, ahrete göç edenleri rahmetle anarım.

Teşekkür faslından sonra bazı düşüncelerimi de sizlerle paylaşmak istiyorum. Bildiğiniz gibi hatasıyla sevabıyla 10 yıl geride kaldı. Bize düşen geçmiş yılların muhasebesini yaparak hayırlı hizmetlere ivme kazandırmak. Yanlış davranışları devam ettirmemektir. Siz değerli hemşehrilerimden ve okurlarımdan da istihamımız, geçmişin de analizini yaparak kıymetli fikir ve düşüncelerinizle bizlere ışık tutmanızdır. İnanıyorum ki aramızda üstün yetenekli araştırmacı, vakfımız, dergimiz ve beldemizle ilgili uygulanabilir fikirleri olan kardeşlerimiz vardır. Bilgi birikimlerinizi, projelerinizi, her türlü yapıcı uyarılarınızı bize gönderin. Dergimizde



yayınlayarak, insanlığın hayrına sunalım. Ama ne olur, yalnızca dedikodu ve zanna dayanan iftira kokan, haksız ve insafsız eleştirilerde bulunmayalım.

Vakfımızın her türlü gelir ve gideri resmi belgelere dayanmaktadır. Tereddüdü olan bilgi isteyebilir. Duyduğu ve yanlış olduğunu zannettiği hususları araştırabilir. Duanızla, maddi manevi katkılarınızla destek verin, göreceksiniz vakfımız daha büyük hizmetlere el uzatacaktır.

Bir guruba daha buradan seslenmek istiyorum. Bu güne kadar vakfımızdan burs alan ve almaya devam eden değerli kardeşlerim. Resmi bir göreve atanmış ve atanmamış olanlar. Ne oldu size ki, vakfımızla en küçük bir temasınız yok. (Pek azınız müstesna) Öğrencilik yıllarını ne çabuk unuttunuz? Sizden sonra da bu müesseseden burs alması gereken kardeşleriniz olduğu hiç mi aklınıza gelmiyor. Dünyanın doyumsuz istek ve arzuları ne çabuk esaret altına aldı.. Vakfımız ve Çetmi'nin Sesi neden aramızda bir kardeşlik köprüsü kurmuyor. Hiç mi vefa duygusu yok. Diyelim ki maddi imkânlarınız el vermiyor. Söyleyecek bir güzel sözümüz, göstereceğimiz bir sevgi ifadesi, aramızda yaymamızı gereken selâmlaşmaya ne oldu?

Birbirimize hakkı ve sabrı tavsiye etmemiz gerekmez mi? Niçin her birimiz diğer vakıf ve kuruluşlarda olduğu gibi bu teşkilâtın gönüllü bir elçisi olamıyor? Bu ifadelerimle kimseyi incitme gibi bir niyetim yok. Duygularımı sizinle paylaşmak istiyorum. Lütfen duygu ve düşüncelerinizi bizimle paylaşın.

Hayır dua ve selâmlarımla hepinize saygılar sunarım.



Belediye Başkanı

Osman Arı ile...

Osman Arı kimdir?

Osman Arı, Çetmi'de bugüne kadar Belediye Başkanlığı'na seçilen en genç insan... Seçildiğinden bugüne yaptığı çalışmalar, gösterdiği performans, röportajdan da anlaşılacağı gibi her Çetmili'yi sevindirecek kadar güzel ve göz doldurucu...

Hadiseleri uzaktan seyretmek yerine fiilen takip eden, görevi olsun ya da olmasın her Çetmili'nin yardımına koşmayı kendine şiar edinen samimi ve vefakar bir insan.

1974 yılında Çetmi'de dünyaya geldi. Babası sarı Ali Lakabı ile bilinen Ali Arı'dır. İlköğrenimini kasabamızda, orta ve lise tahsilini Taşkent İmam Hatip Lisesi'nde tamamladı.

1995 yılında Çetmi Belediyesi'nde geçici statü ile işe başladı. Daha sonra 1997-2003 yılları arasında Belediye Ambar Memurluğu ve Muhasebecilik görevlerinin yanı sıra verilen ek görevleri de yaptı.

28 mart 2004 tarihinde Belediye başkanı adayı olmak için 31 Aralık 2003 tarihinde görevinden istifa etti. Yapılan mahalli seçimler neticesinde beldemiz insanlarının ekseriyetinin teveccühü ile belediye Başkanlığına seçilerek 5 Nisan 2004 tarihinde görevine başladı.

Göreve gelir gelmez, önceden kazanmış olduğu tecrübeler ışığı altında yoğun bir çalışmanın içine girdi. Kendisi ile yaptığımız söyleşiyi zevkle okuyacağımıza inanıyoruz.

Seçildiğinizde nasıl bir belediye devraldınız, o günden bu güne yapılan çalışmalar hakkında bilgi verir misiniz?

Başkanlık Makamını bana devreden değerli büyüğümüz ve hocamız **Mehmet Balcı** beyi her Çetmili gibi sizler de yakinen tanımaktasınız. **Belediye emvaline, borcuna, alacağının, parasına beytülmal anlayışıyla bakmış, görev müddeti içinde bu anlayışla belediyemizi yönetmiş saygı değer bir insandır.** Belediye başkanlığına seçilip, kendi isteğiyle bu nöbeti sırası gelene devredebilen ender belediye başkanlarından biridir. Belediyemizi borçlandırmamış, bizleri bu günlerde zor durumda bırakacak bir taahhütte bulunmamış, gereksiz işçi istihdamı ile belediyeyi doldurmamıştır. Sırası gelmişken burada kendisine teşekkür ederim.

Göreve başladığımda en büyük sorunumuz sel felâketinin beldemizde yaptığı tahribattı. Bilindiği üzere; Göksu Irmağının bir kolu olan Çetmi deresi; yayla, bahçe ve arazilerimizden akmakta olup, kasabamız ve çevresindeki dağlardaki karların hızlı esen lodos ve aniden bastıran yağmurlarla çabucak erimesi sonucunda, 5 Mart 2004 tarihinde Çetmi deresi yüzyıllardır görülmemiş derecede yükselerek;

sel, sulama bentlerini ve arkları yıkmış, köprülerimizi kullanılamaz hale getirmiş, dere kenarından geçen yollarımızın altını boşaltmış, yol asfaltımız bozulmuş, içme ve sulama suyu hatlarımızın yüzlerce metrelik kısmı heyelânla bozulmuş, kanalizasyon hattımızın bir bölümü tahrip olmuş, dere yataklarının yerleri değişmiş, beldemiz insanların bahçeleri kullanılamaz hale getirmiş, bahçelerdeki

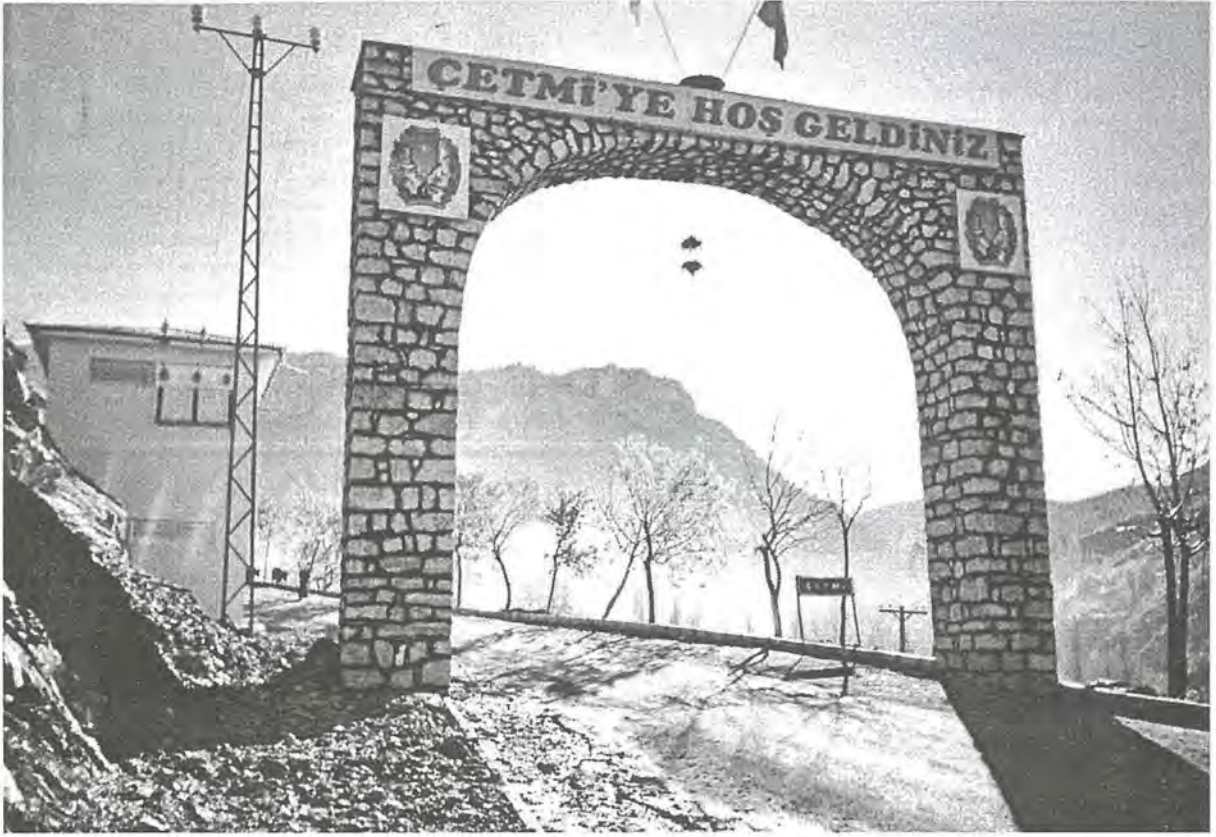


Çetmi Belediye Başkanı Osman ARI

meyve, kavak ve diğer ağaçlar selle birlikte sürüklenip gitmişti.

Göreve başlar başlamaz zaman kaybetmeden sel felâketinden tahrip olan yol, köprü, bent, arık, içme ve sulama suları isale ve şebeke hatlarının yeniden tesisi için işe başladık. Yolların tamir ve bakımı, bahçe bent ve arıklarının yapımı, bozulan dere yataklarının ıslahı için merkezi idare birimleriyle yazışma ve görüşmeler yapmak suretiyle irtibata geçtik. Afetin tahribatının normal şartlarda giderilemeyeceğini beyan ederek beldemizin afet bölgesi ilân edilmesi için girişimlerde bulunduk.

İki ay gibi kısa bir sürede içme ve sulama sulamızın isale ve şebeke hattını, bozulan dere yatak-



ların ıslahını, yayla yollarının bozuk kısımlarının tamirini ve diğer işleri tamamladık.

Sel felâketiyle yıkılmış olan muhtelif bent ve arkların inceleme ve keşfi sonucunda altı ayda yapılamaz denmesine rağmen; Devlet Su İşleri, Köy Hizmetleri ve diğer ilgili idarelerin inşaat malzemesi, araç, iş makinesi ve teknik desteğini alarak 37 gün gibi kısa bir sürede hayata geçirilerek halkımızın hizmetine sunduk. **Felâket sonrasında beldemize gelmek suretiyle yanımızda olduklarını gösteren Tarım ve Köyişleri Bakanım Sayın Sami Güçlü'ye, Milletvekillerimize, Konya Valimize Sayın Ahmet Kayhan'a, ayrıca bizlere yardımcı olan Köy Hizmetleri Genel Müdürümüz sayın Ali Altuntaş'a, Bölge ve İl Müdürü'ne, Devlet Su İşleri Bölge Müdürü'ne ve personeline, diğer resmi daire amirlerine ve memurlarına/ işçilerine, işçi memur tüm belediye personelime teşekkür ediyorum. Yardım ve çalışmalarının devamını diliyorum.**

Bir yıl önce Kuzan ve Bolay alanı mevkilerinde yapılan sulama havuzlarının gerekli tadilatları yapılmış, sulanacak arazilere şebeke boruları döşenerek 150 kişiye tarlasının başına su verilip abone işlemleri yapılmıştır.

Gürülevik'ten gelip ekinliğe akmakta olan suyu boruyla baskılı mevkisine götürdük. Aynı mevkide bulunan arazilerin hepsinin sulanması için gelecek yıl 600 tonluk bir sulama suyu havuzu yapılacaktır.

Kasabamızdan Ermenek yoluna kadar olan yayla yolumuza Köy Hizmetlerine malzemeli yol bakımı yaptırılmıştır.

Göreve geldiğimde 150,000 adet kilitli parke taşı satın alıp kasabamızın içinde çingir, belediye lojmanının kenarlarına ve uçurum harman meydanlığına İstiklâl Caddesine (tuzlaya) döşemesi yaptırılmıştır.

Kasabamızın 3 ayrı noktasına 3 adet içme suyu çeşmesi yaptırılmıştır. Kasabamız kuzun mevkisine 1 adet futbol sahası yapılmıştır.

Belde insanlarımızın yıllarca Hasta taşıma işleri belediyemiz tarafından, minibüs ve taksi ile yapılıyor idi. Buda hasta vatandaşlarımız için büyük bir sıkıntıyı beraberinde getirdiğinden, insan sağlığına en iyi hizmeti verebilmek için, Avrupa'daki gurbetçilerimizle görüşerek bir adet ambulans sözü alınmış olup kısa bir süre içinde beldemize kazandırılacaktır.

İhtiyaca binaen belediyemizce bir adet morglu cenaze yıkama aracı alınmıştır.

Kasabamızın girişine Çetmili taş duvar ustalarının maharetlerinin hatırasına bir taş kemer yapılmıştır.

Baskılı mevkiine giden sulama suyu borusunun muhafazası ve yolun emniyet ve güzelliği için boğaz'dan kasabamıza kadar bordur taşı döşemesi yapılmıştır.

Sel felaketiyle zarar gören yolların yapımı için Köy Hizmetleri Bölge müdürlüğünce İkiyüzmilyar Lira ödenek çıkartılıp ihale yapılmak suretiyle boğazın tehlikeli kısmına duvarlar yaptırılmış olup, halen çalışmalar devam etmektedir.

Kasabamızda büyük bir eksikliği hissedilen Gsm baz istasyonu cep telefonu sistemi kurma) çalışmaları için büyük çabalar neticesinde çalışmalara bu günlerde başlanıp kısa bir süre içinde hizmete verilecektir. Kasabamızda ve yaylalarımızda Türkccl cep telefon hizmetlerinden yararlanılacaktır.

Ramazan ayı içinde yardıma muhtaç 200 aileye belediyemizce gıda yardımı yapılmıştır.

Halkımızın belediyemizden daha iyi hizmet alabilmesi için 24 saat nöbetçi şoför uygulamasına başlanmıştır.

Antalya'da bulunan hemşehrilerimizin beldemize seyahatleri için insanlarımızı daha iyi hizmet verebilmek gayesiyle her ay rutin olarak Antalya'ya otobüs seferleri uygulamaya konulmuştur. Bu hizmetin sadece Antalya ile sınırlı kalması taraftarı değiliz. Bursa, İzmir, İstanbul gibi illerimize de bu hizmeti vermek istiyoruz. Ancak maddi külfetini, arz ve talep hususlarını dikkate almak iyi değerlendirmek durumundayız.

Bugünkü Çetmi'nin durumu nedir, Çözülmesi gereken problemleri önem sırasına göre; nedenleri ile birlikte izah eder misiniz ?

Bu soruya Çetmi'de uzun süre yaşayıp, birkaç ay evvel iş sebebiyle Konya Meram ilçesi Çarıklar Belediyesi'ne tayinle giden, Kaşınhanı kasabasında oturan bir memur arkadaşımızın, "Hizmet ve temizlik açısından, Kaşınhanı kasabası, Çarıklar kasabasından 50 yıl ilerde, Çetmi ise Kaşınhanı'ndan 50 yıl daha ilerde." tespiti ile cevap vereyim. Bu mukayese adı geçen kasaba yöneticilerinin tenkit edilmesi anlamında yapılmamıştır. Muhakkak o kasabaların da artıları vardır.

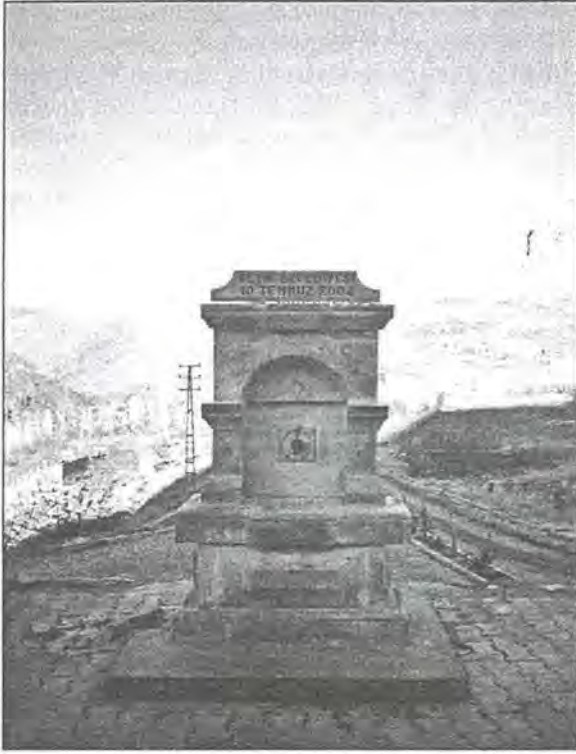
Çetmi Belediyesinin hizmet yarışında çevreye misal teşkil etmesi anlamında; malûm 5 Nisan krizinden sonra birkaç yıl hizmet etme zorluğu döneminde Taşkent'te Müftü Vekilliği yapmış hocamızın da bir tespiti var. Belediyemizin kamyonları hemen hemen her gün Konya'ya gider. Kilitli taş, parke taşı, çimento, İnşaat malzemesi gibi şeyler getirirdi. Müftü Vekili arkadaş bir Taşkent'ti hemşehrimize

hasbıhal ederken, "Çetmi çok güzel hizmet ediyor. Çetmi'nin kamyonları her gün Konya'ya gidip geliyor. Baksana çevrede pek bir faaliyet yok" diyerek serzenişte bulunur. Hasbıhal ettiği kişi "Nerden biliyorsun, kamyonlar belki de Çetmi'den bir şey yükleyip götürüyorlardır!" diye tepki gösterince; "Kamyonlarla Konya'ya taş mı taşıyorlar? Baksana her gün kilitli taş, büz, çimento vb. inşaat malzemesi getiriyorlar" diyerek karşılık verir.

Bu tespitler, Çetmi'nin hem içeriden hem de dışarıdan nasıl görüldüğüne dair objektif görünüşüne dair müşahhas örneklerdir. Çetmi, altyapısını tamamlayabilen; araç, gereç ve makineleriyle hem belediye hizmetlerini hem halkın hizmetini karşılayabilen, sistemini oturtabilen sayılı belde belediyeleri arasında yerini almıştır. Bugün



Çetmi'nin durumu çevreye göre çok çok iyi. İlçe merkezinde görev yapıp Çetmi'yi gören veya Çetmi'ye gelen kamu görevlileri her yönüyle Çetmi'yi beğenmekte, kasabamızda görev yapmak istemektedirler. Peki; "her şey güllük gülistanlık mıdır, her iş tamam mı?" dersiniz. Hayır. Belediyemiz imkanları ile çözümlü imkansız meseleleri de var. Bunların başında beldemiz insanların; iş, aş ve sağlık sorunları gelmektedir. On yıldır doktor olmayan Sağlık Ocağı'na ilgili idarelerce bir doktor atanmamıştır. Kış mevsiminde karlı ve tipili havalarda ciddi sağlık sorunu yaşayan insanlarımız Allah'a emanettir. Kış mevsiminde sıkça elektrik kesilmeleri meydana gelmektedir. İlköğretimi bitiren genç kardeşlerimizin Lise ve Yüksek tahsilleri ayrı bir problem teşkil etmektedir. Zor şartlarda Lise ve Yüksek okulu bitiren genç kardeşlerimizin hepsinin bir iş sahibi olabilmeleri başka bir problemdir. Ancak bunlar başlı başına ülkemiz gerçekleridir. "Bu sorunlar hakkında neler yapabiliriz?" diye düşünüyoruz. İsteriz ki bu sorunların



hepsine belediye ve kişisel olarak çözüm üretebilelim. Bu meselelerin de halli için çabalarımız devam etmektedir. Ancak bazı konulardaki çaresizliğimiz de umarız mazur görülür.

Hayalinizdeki Çetmi'yi anlatır mısınız? Görevinizi tamamladığınızda nasıl bir Çetmi ile karşılaşacağız?

Hayalimdeki Çetmi; dağlarıyla, taşlarıyla, bahçe ve bağlarıyla yemyeşil bir Çetmi olmalı. Ancak bunların bazılarının da bir hayal olduğu hatırdan çıkarılmamalı. Belki hayal ettiklerimizin çoğunu hayata geçirme imkanı buluruz. Beş yıl, on yıl, on beş yıl evvel dikilen fidanların bugün ağaç olup meyve verdiklerini, gölgelerinde oturulduğunu gördükten sonra hayallerimizin de gerçek olabileceğinden daha çok ümitvarım. Gelecek için kader bize ne gösterir bilemiyoruz. Hayalimde; dertsiz, sıkıntısız, tebesümlü, hep mutlu ve umutlu Çetmili, hep Anadolu insanı görmek isterim. Kader bize ne gösterir, ne kadarına müsaade eder bilemiyorum. İnşallah bu günden bir kat daha fazla iyi olacak.

Seçimden önce düşündüklerinizle, seçimden sonra yaptıklarınızı karşılaştırdınız mı, sonuç nedir?

Seçimden önce kasaba içinde yıkıp dökük, sahipleri ölmüş, varisleri hayatta, ancak mirasçıları tarafından yapılamayacağı kanaatinde olduğum bazı eski

evlerin belediye imkanları ile yaptırılarak, kendilerine bir daire veya kat vermek, diğer katları istekli insanlarımıza belli bir bedel karşılığında satmak, yapılacak bu evlerin inşaatında çalışacak en az yirmi otuz Çetmiliye gelir temin etmek gibi bir düşüncem vardı. Bunun zorluluğunu göreve gelince anladım. İnsanlarımızdaki "boş damın varsa taş doldur" anlayışı hâlâ devam ediyor. Bu düşüncemden vazgeçmemekle birlikte bir süre tehir ettim. Bu konuda hemşehrilerimin bana yardımcı olmalarını bekliyorum.

Yöneteni tenkit etmek, sizce yönetenlere yapılmış bir haksızlık mıdır?

Bu soruya hem "evet" hem "hayır" şeklinde cevap vermek istiyorum. Şöyle ki; yapıcı ve iyi niyetli tenkitlere her zaman açığım.

"Marifet iltifata tabidir, iltifat görmeyen marifet o yeri (o toplumu) terk eder" başka bir deyişle: "İyilik yap denize at, balık bilmezse halik bilsin" derler. Ben her iki deyişin de uygun düşeceğini söylemek isterim. Bazı hizmetler karşılığında bir teşekkür veya bir tebrik beklerim. Tebrik ve teşekkür de parayla değil ya.

Yapılan her hizmet herkesin gözünde dört dörtlük olamaz. Elbette tenkit edilecektir. **Yapıcı tenkitlerle eksikliklerin ikmalinin sağlanabileceğini düşünüyorum.** Dozu ayarsız tenkitlerden de rahatsız olmadığımı söyleyemem. Nihayetinde bizler de insanız. Karşımızdaki su-i niyetli olduğuna kanaat getirdiğimiz acımasız bir münekkide karşı, her zaman sabırla karşılık vereceğimden pek emin değilim. Sonradan vicdanımı rahatsız edecek kırıcı bir söz söylemekten kendimizi alıkoyamayacağımdan korkarım, istemeden bazen nefsimiz, akliselimden evvel davranabiliyor.

Çetmi'de meydana gelen sel felâketinin sebepleri, sonucu ile birlikte bir değerlendirme yapar mısınız?

Tarih boyunca muhtelif zamanlarda çeşitli felâketler vuku bulmuştur. 5 Mart 2004 tarihinde Çetmi'de



meydana gelen sel felâketinin hemen evvelinde ve akabinde ülkemizin bir çok yerlerinde de benzer felâketler olmuş, bir çok insanımız da hayatlarını kaybetmişlerdir. Bu konuda çok geniş ve değişik yorumlar yapılabilir, ilk başta bu sıra dışı fakat doğal bir olaydır. Kasabamızda en yaşlı insan 100 yaşları civarındadır. Son yüzyılın canlı çınarı olan bu insanlar hayatlarında böyle bir sel felâketinin meydana geldiğini görmemişler ve ahrete göç etmiş, ana ve babalarından da duymamışlardır. Yine hayatta olan bu asırlık çınar misali büyüklerimizin anlattıklarına göre; kasabamızın pelitli alan, koru ve daha değişik mevkilerinin makas gibi meşe ve ladin ağaçlarıyla dolu orman olduğunu duyuyoruz. Yaşayan nesil bilinçsizce bu ormanları kesip, yakıp kül etmiş, yerine dikilen bağların tımarından da imtina etmişlerdir. İşte durum ortada. Bu sadece bardağın görünen bir kısmı. İnsanların Yaratan'a karşı itaatsizlikleri ve bahsettiği nimetlerin şükürlerini de eda etmediklerinden bir musibet olduğu şeklinde de düşünülebilir. Kitabımız Kur'an-ı Kerim'de bize geçmiş kavimlerin benzeri felâketlerle cezalandırıldıkları haberi verilmektedir.



Bir çok kavmin hastalık, sel, kıtlık gibi felâketlerle helâk olduklarını bilmekteyiz. Ancak en doğrusunu yine Allah (cc) bilir.

Sizden en çok ne talep ediliyor ?

Tek kelimeyle cevap vermek gerekirse: İş.

Çetmi dışında yaşayan hemşehrilerimizle ilgili düşünceleriniz nelerdir ?

Benim için her Çetmili'nin gönlümde ayrı bir yeri var. Hepsine karşı ayrı bir sevgi ve saygı taşıyorum. Çetmi dışında yaşayan her Çetmili'yi her yıl en az bir defa ziyaret edip sohbetinde bulunma arzusu içindeyim. Zaman ve mekân meşhurdan dolayı isteğimin mümkün olamayacağını görüyorum. Yurt içinde yaşayan hemşehrilerimize, tertip edilecek toplantılara, düğünlere, nişanlara davet edilmem 'bir mani olmazsa' inşallah katılacağım. Telefonla dahi olsa benden talepleri olursa imkânlarım nispetinde onlara yardımcı olacağım.

Gelecek için plân ve projeleriniz var mı ?

Elbette, bunları kısaca sıralayacak olursam; Çetmi Akpınar-Ermenek yolumuzun Malzemeli bakımı yapılmış olup asfalt yapılması için gerekli çalışmalar devam etmektedir. 2005 yılında son sistem, bir adet yıkamalı un değirmeni yapılacaktır. Kasabamız tepelik ve kazan mevkilerine parke taşı döşeme işleri devam edecektir. Belediye hizmetlerinde kullanılmak üzere bir adet iş makinesi alınacaktır. Altyapı, kanalizasyon ve yol yapım çalışmaları devam edecektir. Meyve yetiştirme konusunda halkımızın isteklerini dikkate alarak elimizdeki imkânlar seferber edilecektir. Hedefimiz, sokakları temiz, altyapısı düzgün, yaşanabilir bir belde için en güzelini yapmaktır.

Şahsınızda Çetmi'nin Sesi'ne ve Tüm Çetmili hemşehrilerine sevgi, selâm ve hürmetlerimi sunarım.



Bir Açlık Hikayesi

Abdurrahman Seçer

Kalbi sevgiyle çarpan bir ana bir gün kalbi sızlayarak uyanıyor.

Evlâtları aç! Açlıktan ağlıyor. Anne açız! Açız! diyorlar.

Çaresiz ana yardım umuduyla komşularına gidiyor Kapılarını çalıyor. El uzatıyor onlara, yardım istiyor. Ama eli hep boş dönüyor. Kapılar bir bir yüzüne kapanıyor kadının çaresiz kadın evinin yolunu tutuyor eve giderken ayakları onu mahallenin en cimri bakkalına götürüyor. Ondan da istiyor:

- "Efendim ben ve çocuklarım açız! Ne olur biraz yiyecek" deyince bakkal:

- "Hadi oradan kadın git işine! Biz burada sadaka vermiyoruz" diyor.

Şaşıyor kadın, üzülüyor. Dönüp arkasını gideceği anda çocuklarını hatırlıyor. Açlıktan ağlayan çocuklarını... Dönüp bakkala: "Efendim biz sadaka istemiyoruz, borç... Söz çalışıp ödeyeceğim. Benim için olmasa da çocuklarım için. Yavru-

larım için biraz yiyecek..." deyince bakkal oradan bir kâğıt çıkartıp atıyor kadının önüne.

"Yaz bakalım... Yaz... Ne istiyorsan yaz, sonra tartacağız kâğıdı ağırlığı ne kadar gelirse o kadar vereceğiz sana..." diyor. Gülüyor, alay ediyor kadını. Kadın çaresiz gözlerinden yaşlar süzülürken kâğıdı alıyor, bir şeyler karalıyor üzerine. Koyuyor terazinin bir kefesine. Bakkal da eline geçirdiği ilk yiyeceği terazinin diğer kefesine koyuyor, ama terazi kımıldamıyor bile. Bir diğeri bir diğeri derken terazi ağzına kadar doluyor ve dayanamıyor, terazi kırılıyor. Bakkal da müşteriler de şaşkın. Kadının gözleri yaşlı bir şeyler mırıldanıyor. Bakkal onca müşterisinin karşısında verdiği sözü tutmak zorunda kalıyor. Yiyecekleri bir bir doldurup veriyor kadına. Kadın gidiyor. Bakkal biraz korkarak, biraz da titreyerek alıp okuyor kâğıdı:

- "Allahım; bütün ihtiyaçlarımı sen bilirsin. Ne olur yardım et... Yardım et..."

Bence Çetmi ve Çetmili

Nurettin Özel

Ona Bin kilometrelik mesafede iken bile,tüten bacalarını, ahşap balkonlu ve taş yapı evlerini, güneşlikte ellerindeki bastonlarla ıslak toprağı deşeleyerek birbirine askerlikten, yokluktan, kıtlıktan hatıralar anlatan yaşlılarını, evlerden üçer beşer onar toplanarak sürü olan davarı koyunu önüne katarak arkasında köpeğı ile gece hafif buzlanmış su birikintileri üzerinde adım attıkça kütür kütür onların kırılmasından keyif alarak yürüyen çobanını, omzunda asılı tek dünyalığı olan üç beş değneğı ile Osman'ını, çinko kaplanarak ucubeleştirip çirkinleştirilmemiş toprak damlarında saç başı biri birine karışış oyun oynayan çocuklarını seyrediyorum uzaktan...

Bağırsam sesimi duyacak kadar yakını, ama bağıramıyorum, bağırsam da sesimi duyuracak kadar avazım çıkmıyor artık.

Bunca yıllık hayatımda şunu öğrendim ki, büyük düşünmek,büyük hayaller kurmak büyük idealleri olmak insanı büyük yapmıyormuş. Gözlerin sadece zahire baktığı bir dönemde yaşıyoruz ne yazık ki. Yüreklere bakan gözler, gönülleri okuyan yürekler çok azaldı artık... ve kafamda en saf insanların bile bir mecit vermeyeceğı bir sürü düşünceyle,bir sürü fikirle gönül pencereyden Çetmi'yi seyrediyorum...

Elimde ağaçtan tokmağına bir sürü kertik atılmış ve üzerine bir ip bağlanmış tek gözlü bir terazi ve tarttığım bütün tartılar yanlış... kilo yerine okka tartıyorum,gram yerine dirhem tartıyorum fazla,fazla varsın benden gitsin diyorum ama yine de içim rahat değil... dün gibi bu gün gibi hemencik gelip geçivermiş elli küsur yıllık hayatımla hesaplaşmak çok zor... ve bunca zaman içinde yaşanmışlıkların kötü izlerini silmek bırak dostlarla,bize emeğı,hakkı

geçenlerle helâlleşmek onlarla vedalaşmak için bile vakit çok daraldı artık... ve bu dar vakitte hem yaratana hem de yaratılana hoş görünmek her baba yığidin harcı değil. Ve artık sen her şeyi biliyorsun yarab diyerek avutuyorum kendimi..

Sanırım Çetmi'nin gurbetteki son çocukları bizler olacağız gibi geliyor bana. Çünkü yeni nesle Çetmi'yi özletecek hatıralar yaşatamadık çocuklarımıza... her ne kadar sevgili amcam Mehmet Özel ta Ankara'dan biricik oğlu sevgili Levent'i gitgide hayatı öğren, benim



(Okka) Hüseyin

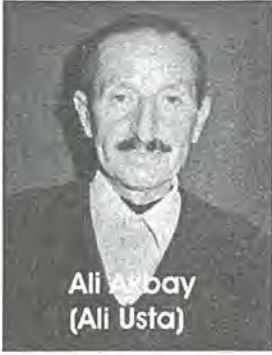


Nurettin Özel ve Musa Eroğlu Çetmi'de...

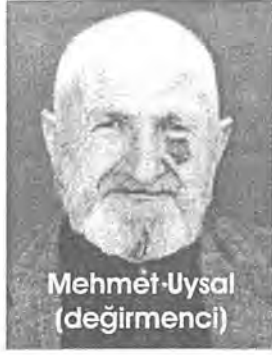
yaşadıklarını öğren diyerek Çetmi'ye gönderip çakılıdan saman çektirip onun yüreğinde bir Çetmi izi bıraktı ise de çoğumuz, hatta bir çoğumuz ne yazık ki bunu yapamadık... Ve yenilere masal gibi gelen bizdeki hatıralar bizle birlikte toprağı gömölüp yok olup gidecek...

İşte bu yok olup gidenlerden bahsetmek istiyorum sizlere... isimleri geçtiğı zaman hatırladığımız, Hatıralarımızda derin izler bırakan insanlardan, Çetmi'ye yüreğıyle bedeniyle,beyniyle ve de becerisiyle hizmet etmiş insanlardan bahsetmek istiyorum sizlere.

Önce bizim yaştakilerin hepsinin önüne diz çöküp ilim tahsil ettiğı, Hasan efendiden, küçük hasan



Ali Uysal
(Ali Usta)



Mehmet Uysal
(değirmenci)

efendiden, büyük Hasan efendiden, kendisine bir iftira atıldığı için Alata'ya göçüp giden Hüseyin efendiden, molla Mustafa hocadan, İhsan hocadan, Hatip hocadan ve isimlerini rahmetle andığımız daha nicelerinden.

Sonra köyümüzün hemen hemen her evinin duvarına taş koymuş duvar ustalarımızdan Topçudan, Mahmut ustadan, Kerim ustadan, Güssün'ün Ali'den, keleşten....

Yorgun argın, ağaç sabanlarımızın oklarına daha fazla yük gelmesin diye saban demirlerimizi yülettığımız, oraklarımızı, bıçaklarımızı bilettiğimiz, baltalarımıza taşı kesecek kadar sert su verip çelikleştiren, dahası bizlere biblo gibi keserler yapan, dağda taşta korkusuzca dolaşmak için üzeri sarı demirle estetik bir şekilde işlenmiş tahta kınlı kamalar yapan demircilerimizden, Molalı Ali'den, Abdurrahman'ın Hüseyin'den, Muhittin'in Katipten, Topal'dan bahsetmek istiyorum sizlere.

Çuvalıklarda dokunduktan sonra evlerin altına kazanlar kurularak ve ağaç-tan yontulmuş geniş bir teknenin içinde sıcak su ile iki insanın karşılıklı geçip



Fatma Yılmaz



Ayşe Bozdoğan

ayakları ile teptikleri keçe gibi içine soğuk değil kurşun bile geçirmeyecek kadar sıkı ve kavi yün kumaşları kesip biçip, dikip bizlere giydiren terzi ustalarımızdan Rahmetli Dibek'ten, Gölükçü Hasan'dan, fil Abdurrahman'dan bahsetmek istiyorum

sizlere.

Köyümüzün tek ayakkabıcı olan Mümin dayıdan, benim pek vukuf olmadığım ama ayakkabı diktığını hatırlar gibi olduğum Musa dayıdan bahsetmek istiyorum sizlere.

Yıkayıp damlarda serçe kovalayarak (yediğinden ne olacaksa) kuruttuğumuz buğdayımızı un eden değirmencilerimizden, hatip hoca Ahmet'ten, Bentten Bahçe arıklarına su kesildiği ve değirmene su az geldiği için elinde muşamba ile söylenerek bende giden Keko'dan, Değirmenci Ahmet'ten, değirmene en iyi ayarı verdiği ve en iyi unu öğüttüğü söylenen Gök Mahmut'tan bahsetmek istiyorum size...

Yıllardır sabah akşam dememiş, gece gündüz dememiş hatta evinden çağırarak hayvanın ayağına



Arif Fadime



Fadime Semerci
(Konyalı)

nal mih aldığımız, bulduğumuz iki buçuk kuruşla dükkanına koşturup, iki bisküvi arasına ezerek koyup mideye indirdiğimiz yer olan bakkallarımızdan, Balcı Mevli'ten, Katip Ali'den, Kadir Mehmet'ten, Topal Hüseyin'den, Çilek Hasan'dan, Celil'in Hüseyin'den bahsetmek istiyorum sizlere...

Kar kış demeden önüne kattığı koyun keçi, hatta dağda kuzulayan oğlakları torbalara koyup bize getiren çobanlarımızdan, Eyüp kerim den, Eyüp Mustafa dan, Eyüp Hüseyin'den, Takavüt Ahmet'ten, Takavüt Yusuf'tan bahsetmek istiyorum sizlere.

Sonra muhtarlarımızdan Ebiş Ali'sinden, Kara Mehmet'ten, Deli Bakı Yusuf'tan, Boba efendiden, Celil'den, Kuru Mustafa'dan bahsetmek istiyorum sizlere.

Sonra bütün azı dişlerimi bağırta bağırta çekip o anda beni ağrıdan sızıdan kurtaran köyün tek dişçisi Kadı Oğlu'ndan, daha sonra anama da el veren, kırık çıkıkımız Sarı Gelin'den, dağların yamaçlarında ilk dıştan merdivenle çıkılan ve hep kapalı olan kapısıyla ve yüksek yapı üzerinde ah-şap çatısıyla arılık olduğunu çok sonra öğrendiğim, bir hastaya sağa gerek olur diye kilitli dolaplarda saklanan bal peteklerini bi-

ze kazandıran arıcılarımızdan rahmetli Gölükçü dayıdan, yine rahmetli Kara Mehmet'ten bahsetmek istiyorum sizlere...

Meyve ve özellikle ilk elma dikimini ve de özellikle aşısını yaparak köye meyvecilik aşılayan Balcı Abdullah'tan bahsetmek istiyorum sizlere.

Köyün düğünlerinde derneklerinde özellikle asker uğurlamalarında, kış gününü uzun gecelerinde fefene günlerinde omuzlarını oynatarak çek deveci, süpürgesi yoncadan, Kuz Yaka yolunda meler geyikler oyununu oynayan Tütü Hüseyin'den, Okka'dan, düğünlerde deve olup milleti güldüren Uzun Kamil'den, bir dağ vardır safi çakmak taşından diye elini kulağına koyup bizlere bizim türkülerimizi söyleyen Ellez Mehmet'ten bahsetmek istiyorum sizlere.

Sabah erkenden ocağa suyunu koyup üç otuz paraya içimizi ısıtan çaylar sunan kahvecilerimizden Abdurrahman abiden, rahmetli Güssün'ün Ali'den bahsetmek istiyorum sizlere.

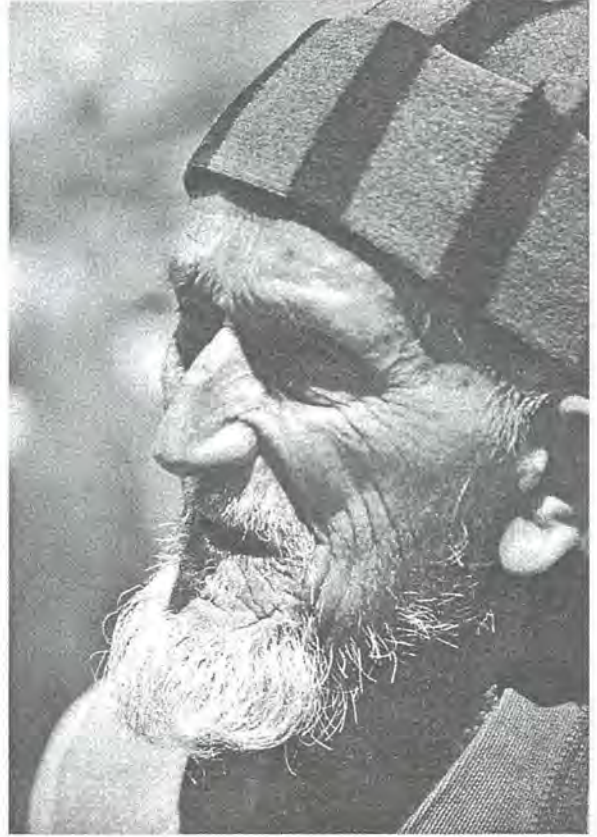
Gece gündüz demeden günün hangi saati olursa olsun haberci gelen çocuğa hemen geliyorum yeğen diyerek, şırınga kutusunu ve Novaljin iğnesini alarak koşturan Doktor Hasan'dan, Çavuşların Ahmet'ten, Dede'den bahsetmek istiyorum sizlere.

Sesini duyduğumuz anda kulak kabarttığımız, ne diyecek diye beklediğimiz kurtlar damından 'emmiler haaa' diye başlayan sonra da Cumartesi günü ota girilecek, yaylaya göçülecek ya da **bağdan yanına sığır sürmek yasak** diye devam eden meşhur rahmetli tellâlimiz Göbütlü Ali'den bahsetmek istiyorum sizlere.

Analarımızın, nenelerimizin itina ile eğirdikleri yün ipleri çuvalıklarında dokuyarak kumaş haline getiren Gölükçü Karısı'ndan, Topçu Karı'dan, Betil



25 Ağustos 1986 Çetmililer Günü'nde rahmetli Ali Ünal, Hasan Uysal ve arkada Yirik Mevlüt...



teyzeden bahsetmek istiyorum sizlere.

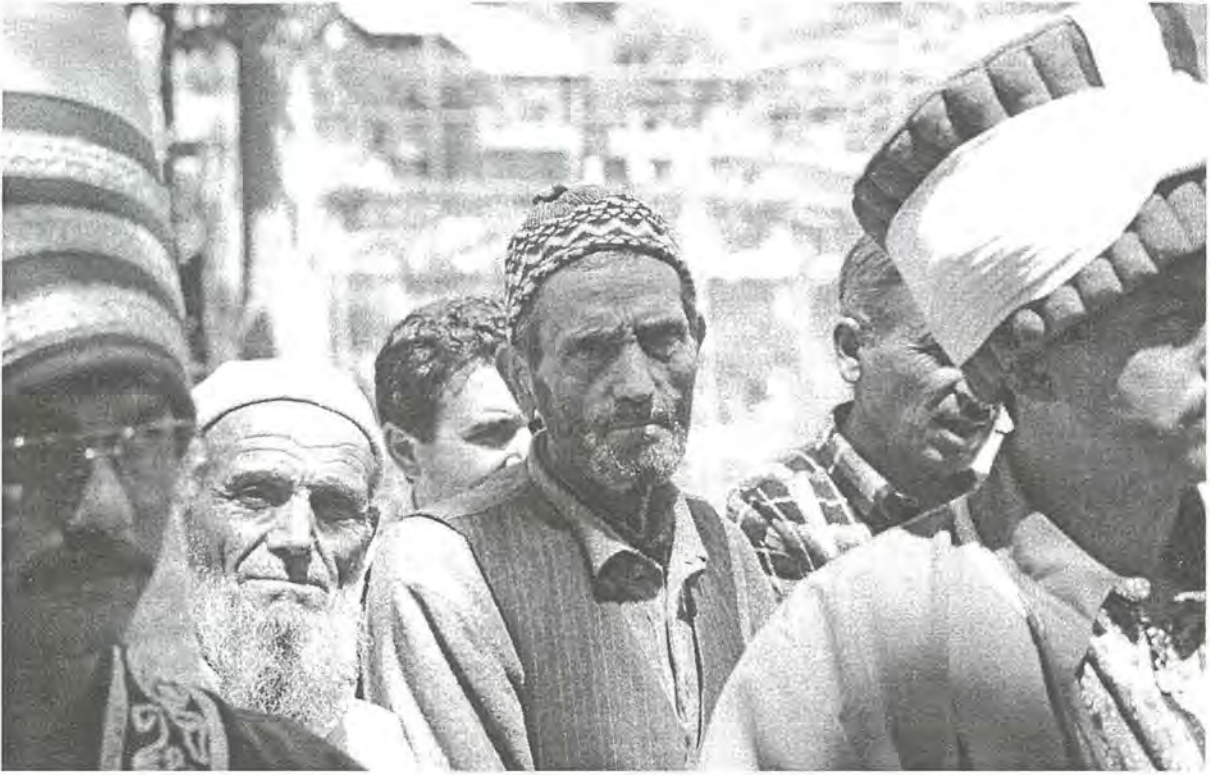
Yıllarca paramız var yok, yükümüzü ve bizi Taşkent'e taşıyan, Deli Ali'den, Celil'in Hüseyin'den bahsetmek istiyorum sizlere.

Düğünimizi dişeyen Kılıslı'dan, evlerimizin en güzel odalarını nakış nakış işleyen Marangoz Abdurrahman'ın Hüseyin'den, boy aynası Cafer dayıdan bahsetmek istiyorum sizlere.

Bakır kaplarımızı yürekleri gibi tertemiz kalaylayıp parlatan kalaycılarımızdan; Kalaycı Memiş'ten, Kalaycı Hüseyin'den bahsetmek istiyorum sizlere.

Hayvanlarımıza semer diken, gönlü tutunca en iyi semeri diken, ama bir türlü gönlü tutmadığı için verilen semerleri günlerce evin önünde bekleten Gök Mahmut'tan bahsetmek istiyorum sizlere.

Osman'ımızdan, hacımızdan, 'çok merak ediyorsan gediver de bak' diyen Gostak dayıdan, gücünün yettiği kadar Kavaklı Pınar'a dut dikerek amel defterini açık tutmaya çalışan Ali hocadan, niçin gideceğini bile sormadan yollara düşüp Ermenek'e gidip gelen ve o gidip gelişle de kendini bugün ve yarın hep rahmetle andıracak olan Ütük'ten, Maşadalanı'ndaki mezarlıkta gecenin bir vaktinde Allah'ı zikrederek onun rızasını kazanmaya çalışan, hayatında hiç kimse ile kavga etmemiş, gönül kırmamış olan Balcı Ahmet'ten, bir kaç lükü yüzünden dağın yamaçlarından



düşerek çocuk yaşta hayatını kaybeden Güllü Tıkır'dan, parası olmadığı için tedaviye gidemeyen Yirik Mevlüt'ten, Bekmez Hasan'dan, Hatip dayıdan, Çamurcu Veli'sinden, ar belasına canına kıyan Kembil'den, nedeni bilinmeyen ve bir sır olarak kendileri ile birlikte toprağa gömülerek hayata veda eden, Döşü Ahmet'ten, Keko Hasan'dan, kalın ve gür sesiyle şimdilerde bile hâlâ Yelli Bel'in tepelerinde gördüğüm Arif'ten, tatlı tatlı askerlik hatıralarını anlatan Gizir dayıdan, hep doğruyu söyleyen ve hayatın hiç olumsuz tarafına bakmayan Ehtiyarların Mehmet dayıdan, köyün tek kaşık imalatçısı komşumuz Eresillerin Topal dayıdan, damında oynadığımız için çok küfürlerini yediğimiz Ayvat dayıdan, hep alttan alarak ikna edici ses tonuyla konuşan Recep dayıdan, Karagülle'den, Tappıdık'tan, uzun bıyıkları Yelli Bel'de harmanın yorağında ananın koyduğu yemeği yerken, hatta camide bile namaz kılarken uyuyakalan koca bıyıklı Çavuş dayıdan, Emin Yusuf'tan, hayatımda tanıdığım iki cömert insandan biri olan -ki o Nermin yengedir- Molla Osman Eminesi'nden, boğazı açarken ipin ucundan düşüp bizler için hayatını kaybeden şu an adını dahi bilmediğim bir candan bahsetmek istiyorum sizlere...

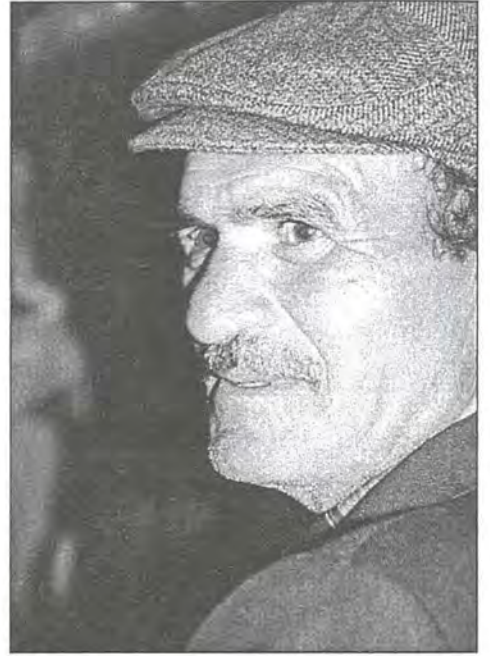
Bahsetmek istediklerimi zaten bir çoğunuz biliyorsunuz. Benim buradan varmak istediğim nokta şu ki, biz bu insanların çocuklarıyız... ve biz bu kültürle var olduk, düşünümüz derneğimiz, kütük düşünümüz birdi, şimdilerde ne oldu bize bilmiyorum... O eski insanları, o eski günleri mumla arar olduk... ama ben yi-

ne de her şeyin bittiğini sanmıyorum. Bizler geçmişteki değerlerimizi saygıyla anarsak, onları hatırlar ve onlara helâllik dilemek adına olsa bile, bir fatiha gönderebilirsek sanırım kaybettiğimiz bazı şeyleri tekrar kazanmak için ilk adımı atmış olacağız. Belkide bu sen ben kavgası biz kavgasına hatta biz sevincine dönüşecek.

Yazımın mezar taşlarındaki isimleri saymak gibi bir şey olduğunu biliyorum, ama olsun; en azından bizlere emek vermiş, sevgi vermiş insanları bir kez olsun hatırlamak, *'bize, kişiliğimize çok şey kazandıracaktır'* diye düşünüyorum. *Bizler hatırlayalım ki, bizi de hatırlayanlar olsun.* Selâm ve dua ile kalın sağlıklıkla.



ALBÜM



Nur BAŞAK

Sihhi Tesisat

Yunus Güven

Kızılsaray Mh. 76. Sk. Ekizoğlu Apt. 5/A ANTALYA

Tel-Fax: 0.242. 244 12 98 Cep: 0.543. 605 59 54



Operatör Doktor
Ali ÖZEL

Kadın Hastalıkları Doğum Uzmanı
(Ultrason)

Ali Çetinkaya Cd. Gündoğdu
Ap. Kat:1 (D. Garajı Karşısı)
ANTALYA

Tel: 0242. 321 63 40
EV: 0242. 248 59 75
CEP: 0536. 211 46 91

DEMİRGÜL PASTANESİ

Zeki Bozdemir

Düdenbaşı Mh. 2354. Sk. No: 7 (Demirgöl Siteleri)

Tel: 0.242.237 03 16 ANTALYA

Tebrik

Mübarek
Kurban Bayramı'nızı
Tebrik Eder,
Memleketimize ve İslâm
Alemine Hayırlar
Getirmesini Dileriz

YENİ ÖZEN PASTANESİ

Mehmet & Yakup BOZ

*"Özel Günler İçin
sipariş alınır"*

Etiler Mah. Karacaoğlan Cad. Acar. Ap.
No: 58/8 ANTALYA

Tel: 0.242. 345 98 44 Cep: 0536. 445 30 19

ŞÖLEN PASTANESİ

Hüseyin BAYRAM

Ahmet BAYRAM

Soğuk Su Mah. Kazımkarabekir Cad.
Aksu Ap. No: 1 ANTALYA

Tel: 0.242. 345 22 76

Çocukça..

İçinizden susun

Bir kâğıt bir kalem getirin çocuklar
olabildiğince içinizden susun
yontulmuş aylar vurun gözlerinize
kara gecelerin sevdalısı olun

Erol Semerci



GÜNEŞ

Muhterem Babam'a
Bir taze gelincik tarlası gibi
Kâinatı sersem ayaklarına,
Ey ömrümün, varlığımın sebebi!
Dua olup konsam dudaklarına.

Ömer Faruk Tekin

DÖRT YAPRAKLI ÇİÇEK

Çıkamaz çocukluğundan dışarı kimse.
Oynamamız bundandır.
Kara toprakla binlerce yıl.
Çıkamaz çocukluğundan dışarı kimse.
Bundandır sevmemiz kiraz ağaçlarını.

Çıkamaz çocukluğundan dışarı kimse.
Kardeşliğimiz bundandır
Mavi sularla binlerce yıl.

Çıkamaz çocukluğundan dışarı kimse
Bundandır inanmamamız
Kocaman bombalara.

FAZIL HÜSNÜ DAĞLARCA



Aygül Kılıcı

VAR

Canlı Sıtkı Taranç

Ağacı kiskanırım
Yemiş yüklü dalı var
Bahar olsun güz olsun
Ne güzel masalı var

İmrenirim arıya
Petek petek balı var
Konduğu çiçeklerin
Pembesi var alı var

Anneler Nere Gömülür Baba

Ahmet Aka

*Kıyıtı bir köşeye çekilip her an
hep seni düşünmek ne kadar güzel*

Aa
anne
yağmur yağıyor dışarıda
çiçekler yağıyor üstüne çocukların
karlar erir mi anne
ısıtır mı odamız
suyumuz akar mı ya
doğar mı güneş yine

aa
anne yağmur yağıyor kalk
anne, güneş doğdu
hele şu rengarenk kubbeye bir bak

anne
anne
hüzünler yağıyor içime
anne, yalnızlıklar yağıyor
yağmur yağdı kalkmadın
güneş doğdu bakmadın
anne
yedi renkli yağmurlar hangi çocukların
hangi çocukların şimdi çiçekler
öpücükler hangi çocukların alınına

anne, üşüyorum
üşüyorum anne
babam nerde kaldı
bütün çocuklar annesiz mi büyür
bütün anneler,
Çocukları yedi yaşındayken mi ölür
anneler nereye gömülür baba?



Fadime Kılışlı



Meryem Kılışlı



Ali Sait Onay



Funda Ertek



Ayşegül Kılışlı

Çetmi'den Bir Haber

Hüseyin Eşiyok

Kasabamızın Kuzan, Arıkyol, Asarcık beleni, Asarcık, Ayboğazi, Devekeyası, Yarış alanı, Sığın çukuru, Nohut alanı, Gevenli çukur, Akpınar, Keller koyağı, Dikmen, Çamuryalanı, Çakıllı, Ahmadıl, Güneypınar, Yellibel, Tandır çukuru, Karga tuzu, Musagölü, Kırac, Köşürelık, Karaseki, Katran gedıği, Ekizoluk, İnönü, Sıgındı mevkilerinin tapu kadastro işleri tamamlanmış, askıya çıkarılmış ve kesinleşmiştir.

Belirtilen yayla ve bahçelerde arazisi bulunan kişiler kısa bir süre sonra tapularını alabileceklerdir. Bilindiği üzere Kadaastro Müdürlüğü beş altı yıldır kasabamızda çalışmakta ölçüm ve tespitler yapmaktadırlar. Kadaastro ekipleriyle beraber kasabamızdan da bilirkişiler ve muhtarlarda çalışmışlardır. Ölçümler esnasında yayla ve bahçelerin kıyılarında kalan bazı yerlerin orman olduğu söylenerek ölçülmemiştir. Yıllardır bu tapu işlemini kim başlattı, niye başlattı, bundan zararımız ne olacak, kazancımız ne olacak şeklinde dedi kodu yapıp kendi kendimize hükümler vermekteydik. Şu an anlıyoruz ki: iş zannettiğimiz gibi değil. Kadaastro ekiplerinin ellerinde yıllarca önce yapılmış orman plânları, kısmi askeri plânlar, Orman idaresinde de 1960'lı yıllarda çekilmiş hava fotoğrafları varmış. Bu nedenlerden ve bizlerin bu konuda bilgisizliğimizden kaynaklanan yanlışlığın içindeymişiz.

Orman İdaresi; Kadaastro Teknisyenlerinin tespit (tapu verilmesi) işlemlerine itiraz etti.

Şu anda kasabamızda 300 kişi Orman İdaresi ile mahkemelik duruma geldi. Yayla ve bahçelerimizdeki ortalama 400 parselin orman olduğunu iddia edilerek Hadim Kadaastro Mahkemesine dava açıldı. Sağ olan yer sahiplerine Mahkeme tarafından tebligatlar yapıldı.

Şubat ayından itibaren duruşmalarla birlikte uzun bir hukuki süreç başlayacaktır.

Kasabamıza gelen bir avukat bu davaları üzerine alıp 250 milyon lira vekâlet ücreti karşılığında takip edebileceğini söyledi. Özellikle bir hususun altını çizerek "Orman İdaresinin dava açtığı yer benim için önemsiz bir yer, mahkemeye de gitmem, davayı da takip etmem; mahkeme isterse orman versin



mantığıyla hareket edilirse; ortalama 600-700 milyon lira gibi bir mahkeme ve keşif masrafının mal sahibinden alınacağını söyledi."

Bundan hareketle; bu konuda bilgisi olmayan hemşehrilerimizin haberdar edilmesinin yararlı olacağını düşündüm. Orman İdaresinin mahkemeye verdiği hemşehrilerinizin bir listesini hazırladım. Listede dava dosya numaraları, mahkemeye verilen kişinin adı soyadı, mahkemelik yerin mevkisi, ada ve parsel numaraları yazılıdır. Dileylene telefon, faks veya elektronik posta yoluyla daha geniş bilgi verebilirim.

Çetmili birkaç hukukçu, avukat olduğunu duydum. Hukukçu hemşehrilerimizin insanlarımızı bu konuda (en azından bilgi ve yönlendirme açısından-) yardımcı olmalarını bekliyorum.

Son olarak: "Bu belâyı başımıza kim veya kimler sardı? Bizim tarlalarımız yerinde duruyordu. Biri gelip sahip mi çıkacaktı, tapuya ne gerek vardı? Sebep olanların gözü şöyle olsun, böyle olsun" şeklindeki sitem ve tenkitler hakkında da bir açıklamada bulunmak istiyorum. Bir iş sebebiyle geçenlerde Bozkır Kadaastro Müdürlüğüne gittim. Onların da bu mahkemelik yerlerden haberleri var. Bana orada şöyle söyledi: Tapu işinden sizler ucuz kurtuldunuz. Taşkent-Hadim-Bozkır civarı Bakanlık tarafından pilot bölge seçildi. Buralarda tapulanmadık yer kalmayacak. Meselâ Kadaastro çalışmalarına sıcak bakmayan Balcılar Kasabası diğer tapu kadastrosu yapılamayan yerler ihaleye çıkarılıp müteahhide (özel şirkete) yaptırılacak. Müteahhit her parselin ölçümü için devletten 40 Dolar ücret alacak, devlet de bu meblâğı yer sahibinden tahsil edecek" dediler.

Geçen yıllarda bize verilen tapulardan 1 milyon lira alındı. Bu yıl bu ücretin 5 milyon lira olacağını söylediler.

Vesselâm...

Şu anda kasabamızda 300 kişi Orman İdaresi ile mahkemelik duruma geldi. Yayla ve bahçelerimizdeki ortalama 400 parselin orman olduğunu iddia edilerek Hadim Kadastro Mahkemesine dava açıldı.

İşte mahkemeye verilen hemşehrilerimiz ve söz konusu arazilerin mevkileri...

Dosya No: Mevkii: Davalının Adı Soyadı:

2004/15	Asarcık Beleni	Baki Solmaz
2004/16	Asarcık Beleni	Mustafa Solmaz
2004/17	Asarcık Beleni	Mehmet Solmaz
2004/18	Asarcık Beleni	Ali Solmaz
2004/28	Asarcık Beleni	Abdulkadir Solmaz
2004/19	Asarcık Beleni	Ayşe Aksoy
2004/21	Asarcık Beleni	Mehmet Kılışlı
2004/23	Asarcık Beleni	Hüseyin Bozdoğan
2004/29	Asarcık Beleni	Hatice Bircan
2004/48	Asarcık Beleni	Abdullah Kılışlı
2004/65	Asarcık Beleni	Mehmet Ayvat
2004/20	Ayboğazi	Hüseyin Eşiyok
2004/80	Ayboğazi	Mustafa Ayvat
2004/294	Ayboğazi	Malmüdürlüğü - Orman İdr.
2004/4	Devekayası	Abdullah Arıçelik
2004/6	Devekayası	Mevlüt Balcı
2004/7	Devekayası	Fatma Arı
2004/9	Devekayası	Mehmet Balcı
2004/25	Devekayası	Baba Bircan
2004/19	Devekayası	Fatma Üre
2004/39	Devekayası	Mevlüt Varol
2004/42	Devekayası	Bilal Ünal
2004/62	Devekayası	Eyyüp Varol
2004/67	Devekayası	Ümmü Korkmaz
2004/69	Devekayası	Ahmet Balcı
2004/73	Devekayası	Hüseyin Ünal
2004/78	Devekayası	Ali Şavkır
2004/79	Devekayası	Havva Ergül
2004/83	Devekayası	Kadir Varol
2004/84	Devekayası	Mehmet Bircan
2004/2	Yarışalanı	Maliye Hazinesi
2004/31	Yarışalanı	Hayriye Kocaman
2004/46	Yarışalanı	Ayşe Tıkır
2004/51	Yarışalanı	Ayşe Özyalçın
2004/56	Yarışalanı	Maliye Hazinesi
2004/60	Yarışalanı	Meryem Aslan
2004/66	Yarışalanı	Abdullah Bircan
2004/77	Yarışalanı	Maliye Hazinesi
2004/5	Siğınçukuru	İbrahim Uslan
2004/8	Siğınçukuru	İsmail Dere
2004/10	Siğınçukuru	Mehmet Aydoğdu
2004/11	Siğınçukuru	Hüseyin Arı
2004/33	Siğınçukuru	Hüseyin Arı
2004/24	Siğınçukuru	Raziye Dere
2004/34	Siğınçukuru	Yusuf Akbay
2004/35	Siğınçukuru	Hüseyin Arı
2004/36	Siğınçukuru	Mehmet Tunç

2004/38	Siğınçukuru	İbrahiç Çetin
2004/55	Siğınçukuru	Fadime Bayram
2004/70	Siğınçukuru	Hüseyin Arı
2004/72	Siğınçukuru	Yusuf Akbay
2004/82	Siğınçukuru	İbrahim Uslan
2004/14	Nohutalanı	Yusuf Coşkun
2004/49	Nohutalanı	Mehmet Zengin
2004/71	Nohutalanı	İbrahim Birca
2004/81	Nohutalanı	Mustafa Zengin
2004/209	Nohutalanı	Mustafa Zengin
2004/239	Nohutalanı	Abdurbaki Kocaman
2004/12	Uluhavt	Hasan Karaca
2004/30	Uluhavt	Alime Bayram
2004/44	Uluhavt	Alime Bayram
2004/32	Uluhavt	Hasan Akboğa
2004/41	Uluhavt	Halil Coşkun
2004/61	Uluhavt	Ayşe Karaca
2004/86	Uluhavt	Hüseyin Turan
2004/154	Gevenli Çukur	Hasan Güder
2004/155	Gevenli Çukur	Hasan Ertek
2004/173	Gevenli Çukur	Kerim Yeşil
2004/98	Dikmen	Mehmet Akcan
2004/107	Dikmen	Mustafa Çelik
2004/144	Dikmen	Abdurrezzak Bayram
2004/152	Dikmen	Halis Yazıcı
2004/156	Dikmen	Hasan Hüseyin Parlakçı
2004/162	Dikmen	İbrahim Uslan
2004/175	Dikmen	Kerim Parlakçı
2004/176	Dikmen	Kerim Parlakçı
2004/207	Dikmen	Tahsin Yazıcı
2004/213	Dikmen	Osman Tekeoğlu
2004/217	Dikmen	Ömer Aslan
2004/218	Dikmen	Mustafa Çankaya
2004/236	Dikmen	Fatma Karaduman
2004/255	Dikmen	Ali Uslan
2004/261	Dikmen	Kerim Çetin
2004/268	Dikmen	Ayşe Güven
2004/270	Dikmen	Baba Bircan
2004/274	Dikmen	Emine Çilek
2004/277	Dikmen	Mehmet Gükgün
2004/281	Dikmen	Mehmet Karaduman
2004/283	Dikmen	Mehmet Aydemir
2004/284	Dikmen	Taşkent Malmüdürlüğü
2004/90	Çakıllı	Baki Kılıcarslan
2004/102	Çakıllı	Tahir Bayram
2004/113	Çakıllı	Habip Ünal
2004/119	Çakıllı	Hüseyin Bozdoğan
2004/121	Çakıllı - Mandıra	Hüseyin Arı
2004/124	Çakıllı	İsa Özyalçın
2004/125	Çakıllı	İhsan Yazıcı
2004/130	Çakıllı - Kırac	Ayşe Güçlü
2004/133	Çakıllı - Kırac	Ayşe Uçar
2004/134	Çakıllı - K.tuzu	Celil Akboğa
2004/136	Çakıllı - Kırac	İlyas Yıldırım
2004/143	Çakıllı	Abdullah Eren
2004/146	Çakıllı -	Musa Gölü - Ahmet Özyalçın
2004/153	Çakıllı	Hacı Karadeniz
2004/159	Çakıllı	Hatice Çilek
2004/150	Çakıllı	Hüseyin Kızmaz
2004/165	Çakıllı	Meryem Güven
2004/166	Çakıllı	Meryem Akpınar
2004/169	Çakıllı	Mevlüt Kılıcarslan
2004/172	Çakıllı	Lütfi Koç
2004/174	Çakıllı	Kerim Sarıca
2004/178	Çakıllı	Mehmet Ali Koç

2004/179	Çakıllı - Mandıra	Mehmet Akpınar	2004/168	Musa Gölü - Dikmen	Mevlüt Varol
2004/180	Çakıllı	Mehmet Akgül	2004/184	Musa Gölü	Mehmet Zengin
2004/188	Çakıllı	Mehmet Şaşmaz	2004/186	Musa Gölü	Mehmet Uysal
2004/191	Çakıllı	Meryem Yazıcı	2004/192	Musa Gölü	Meryem Kılıcarslan
2004/195	Çakıllı	Zeynep Karadeniz	2004/193	Musa Gölü	Meryem Kasap
2004/197	Çakıllı	Yusuf Bakdemir	2004/212	Musa Gölü	Şükrü Güven
2004/199	Çakıllı	Yüksel Koç	2004/215	Musa Gölü	Mustafa Avcı
2004/201	Çakıllı	Zeynep Bayram	2004/229	Musa Gölü	Fadime Aktoğlan
2004/204	Çakıllı	Ömer Koç	2004/230	Musa Gölü	Fatma Bozdağ
2004/206	Çakıllı	Ümmügülüm Yalçın	2004/232	Musa Gölü	Fadime Kılışlı
2004/287	İnönü	Taşkent Malmüdürlüğü	2004/238	Musa Gölü	Abdülkaki Ulutaş
2004/297	Siğirindi	Malmüdürlüğü - Orman İdaresi	2004/248	Musa Gölü	Ahmet Yazıcı
2004/100	Akpınar	Yusuf Akbay	2004/254	Musa Gölü	Ali Seçen
2004/129	Akpınar Çakıllı	Ayşe Coşkun	2004/258	Musa Gölü	İsmail Dere
2004/132	Akpınar Dikmen	Ayşe Yazıcı	2004/259	Musa Gölü	İsmail Dere
2004/150	Akpınar Çakıllı	Ali Rıza Uçar	2004/260	Musa Gölü - Kırac	İsa Yıldırım
2004/157	Akpınar Çakıllı	Hasan Koç	2004/272	Musa Gölü	Cemal Yazıcı
2004/158	Akpınar	Hüseyin Akboğa	2004/275	Musa Gölü	Emine Akbay
2004/163	Akpınar	İbrahim Oğuz	2004/279	Musa Gölü	Mehmet Dere
2004/177	Akpınar	Mustafa Akboğa	2004/123	Kösürelilik-Kırac	Çakıllı Hüseyin Uçar
2004/220	Akpınar	Mustafa Bayram	2004/142	Kösürelilik-Musa Gölü	Abdullah Cengiz
2004/221	Akpınar	Mustafa Güçlü	2004/170	Kösürelilik	Mehmet Akpınar
2004/222	Akpınar Çakıllı	Mustafa Göktürk	2004/171	Kösürelilik	Mahmut Semerci
2004/227	Akpınar	Emine Yıldız	2004/195	Kösürelilik	Zeynep Karadeniz
2004/231	Akpınar	Fatma Akbay	2004/214	Kösürelilik	Ömer Akpınar
2004/266	Akpınar	Alime Bayram	2004/224	Kösürelilik	Eşşe Tekeoğlu
2004/151	Çamuryalanı	Mehmet Güder	2004/245	Kösürelilik	Ahmet Cengiz
2004/289	Akkayanın Ardı	Taşkent Malmüdürlüğü	2004/89	Kırac - Çakıllı	Baki Kılıcarslan
2004/22	Güneypınar	Veli Çamurcu	2004/89	Kırac - Çakıllı	Memiş Balcı
2004/47	Güneypınar	Mehmet Çamurcu	2004/91	Çakıllı - Kırac	Kamil Uçar
2004/64	Güneypınar	Mustafa Çamurcu	2004/96	Kırac	Mehmet Bozdemir
2004/75	Maşat Alanı	Mehmet Balcı	2004/97	Kırac	Mehmet Çamurcu
2004/76	Maşat Alanı	Emine Akbay	2004/114	Kırac	Hasan Bozdağ
2004/94	Kargatuzu	Hüseyin Arı	2004/115	Kırac	Hasan Hüseyin Bozdağ
2004/120	Kargatuzu-Kırac-Musagölü	Hüseyin Bozdemir	2004/116	Kırac - Dikmen	Hasan Hüseyin Yeni
2004/122	Kargatuzu-Akpınar Çakıllı	Hüseyin Yavuz	2004/117	Kırac	Hasan Yıldız
2004/128	K.tuzu-Çakıllı-Kırac-Musa Gölü	Ayşe Bozdemir	2004/126	Kırac - Dikmen	İbrahim Uslan
2004/139	Kargatuzu - Çakıllı	Eyyüp Akboğa	2004/127	Kırac	Ali Yıldırım
2004/147	Kargatuzu - Çakıllı	Ali Akbay	2004/131	Kırac - Dikmen	Ayşe Karaca
2004/190	Kargatuzu	Mesut Akboğa	2004/140	Kırac	Fadime Uçar
2004/208	Kargatuzu	Şehriban Ünal	2004/141	Kırac	Fatma Yıldız
2004/210	Kargatuzu - Çakıllı	Mustafa Yavuz	2004/145	Kırac	Ahmet Demirlenk
2004/219	Kargatuzu	Mustafa Çamurcu	2004/148	Kırac	Ali İhsan Kılışlı
2004/249	Kargatuzu	Ali Boz	2004/161	Kırac	Hüseyin Turan
2004/256	Kargatuzu	Hüsnü Güçlü	2004/164	Kırac - Çakıllı	Meryem Güven
2004/264	Kargatuzu	Ayşe Boz	2004/167	Kırac	Musa Güven
2004/181	Keller Koyağı	Mehmet Bayram	2004/182	Kırac	Mehmet Aydoğdu
2004/194	Keller Koyağı - Çakıllı	Zeynep Coşkun	2004/183	Kırac	Mehmet Avcı
2004/198	Keller Koyağı	Zeynep Balcı	2004/185	Kırac	Mehmet Uysal
2004/228	Keller Koyağı	Fadime Güven	2004/187	Kırac	Mehmet Topkara
2004/88	Musa Gölü	Fatma Coşkun	2004/189	Kırac - Dikmen	Mustafa Önder
2004/92	Musa Gölü	Hüseyin Çağlar	2004/200	Kırac	Yüksel Aslan
2004/93	Musa Gölü	Hüseyin Akgül	2004/202	Kırac	Zeynep Bircan
2004/99	Musa Gölü	Osman Bozdemir	2004/203	Kırac	Selime Taştekin
2004/101	Musa Gölü - Çakıllı - Mandıra	Yaşar Akbay	2004/205	Kırac - K.tuzu	Veli Çamurcu
2004/103	Musa Gölü - Kırac	Selvin Turan	2004/226	Kırac	Eşşe Karaca
2004/104	Musa Gölü - Kırac	Şerife Bircan	2004/234	Kırac	Fahri Yazıcı
2004/105	Musa Gölü - Kırac	Mümüne Akbay	2004/242	Kırac	Abdurrahman Karadeniz
2004/106	Musa Gölü	Mustafa Ayvat	2004/250	Kırac	Ali Bayram
2004/108	Musa Gölü	Mustafa Güven	2004/251	Kırac	Ali Özel
2004/110	Musa Gölü - Kırac	Mevlüt Balcı	2004/262	Kırac	Kerim Bozdağ
2004/111	Musa Gölü - Kırac	Musa Polat	2004/265	Kırac	Anakız Akboğa
2004/135	Musa Gölü- Kırac	Belediye Başkanlığı	2004/112	Yağırın Gölü - Kırac	Mehmet Ali Topkara
2004/137	Musa Gölü - K. Koyağı	Emine Şaşmaz	2004/290	?	Taşkent Malmüdürlüğü
2004/149	Musa Gölü	Ali Güçlü	2004/292	?	Mehmet Tunç

ALBÜM



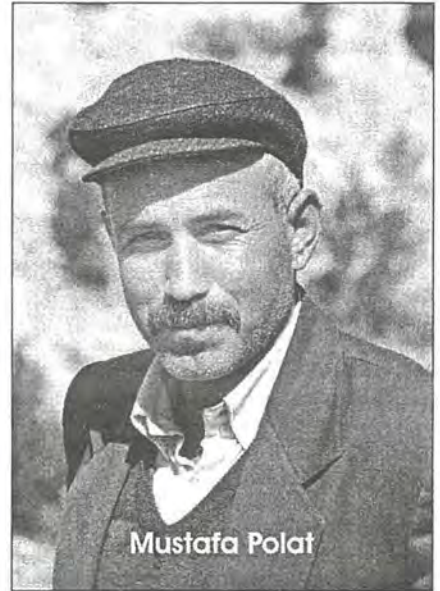
Musa Polat



Ahmet Güçlü
Şeref Çilek



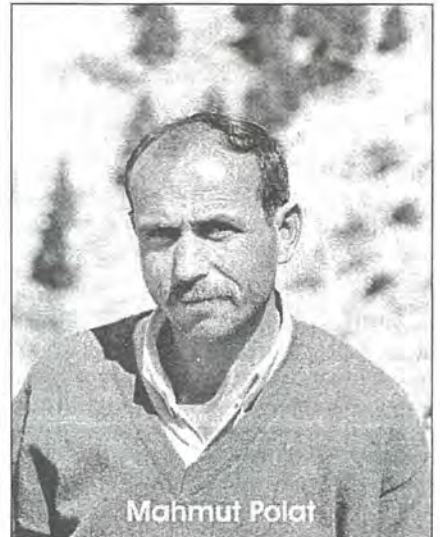
Mehmet Kaplan, Mehmet Bayram, Hüsnü Güçlü,
Dede Bozdemir, Ahmet Koç ve Ali İhsan Kılışlı...



Mustafa Polat



Aramızdan ayrılan Hasan Yeni



Mahmut Polat

Çetmi'de İki Gün

Niğmetullah Uçar

İki gün izinle gelince köye
Uğradım bağlara, saza, dereye
Gittim asarcığa döndüm bahçeye
Duvara, ağaca çıkışıverdik

Doğduğum yerleri hayal ederdim
Yaylayı, tarlayı, damı özlerdim
Gezip dolaşmaya bir karar verdim
Taşkent'e gidince dolaşıverdik

Ermenek yolundan girdim köyüme
Kesikçal göründü önce gözüme
Köpekboğazağzı çıktı önüme
Çetmi toprağına yakışıverdik

Kavuştum çok şükür şu çakılıma
Babanım ölümü geldi aklıma
Her yerde hatıra çıktı karşıma
Yörükpinarı'na bakışıverdik

Çamıryalanı'ndan Kaynarpınar'a
Akpınar'dan geçip baktım dağlara
Kemikliesik'ten Tandırçukur'a
Göğelençalı'na yaklaşıverdik

Ahmadıl yokuşu yine dik kalmış
Kekircek kayası hayale dalmış
Araçlar gidince yollar kısalmış
Özlemlerimize ulaşıverdik

Çeşme başlarında vardır odalar
Yolcular vaktinde namazı kılar
Bazısı yaylaya beton ev yapar
Güzel değişime alışıverdik

Yörükpmarı'nda karın doyurdum
Kaynarpınar'da da Hakk'a kul oldum
Bugün hasret dindi, çok mutlu oldum
Her yerle, herkesle bakışıverdik

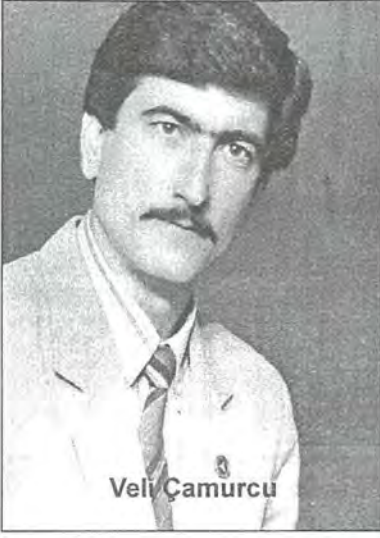
Gözümün önünden geçiyor yıllar
Görünce canlandı tüm hatıralar
Lisanı halinden yaşayan anlar
Dağlarla, yollarla anlaşıverdik

İki kız, bir oğlan, eşim ile ben
Ayrı dünyalarda olduk geçerken
Asarcık, Çamırcak, Katırcı derken
Ödebeleni'ne ulaşıverdik

Sokak arasında köyü dolaştım
Gördüğüm dostlarla hep kucaklaştım
Hoş olmayan sözler duyunca şaştım
Olaylar içine karışıverdik

Geldiğim saatten iki gün sonra
Akşehir'e doğru çıktım yollara
Ayrılık acısı kalplerde yara
Dostlarla öpüşüp koklaşıverdik

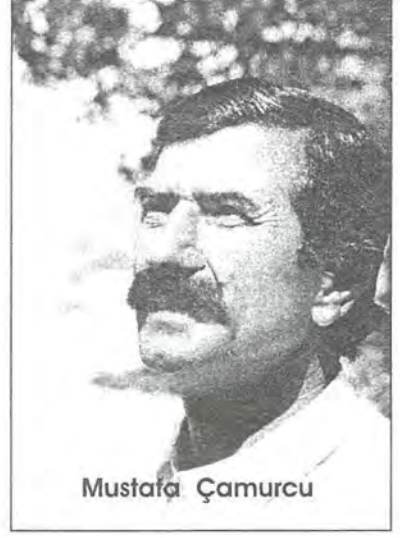




Veli Çamurcu



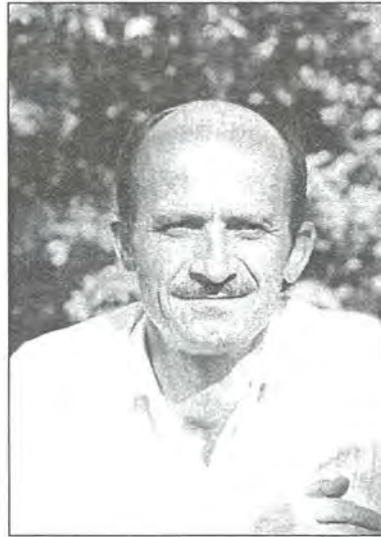
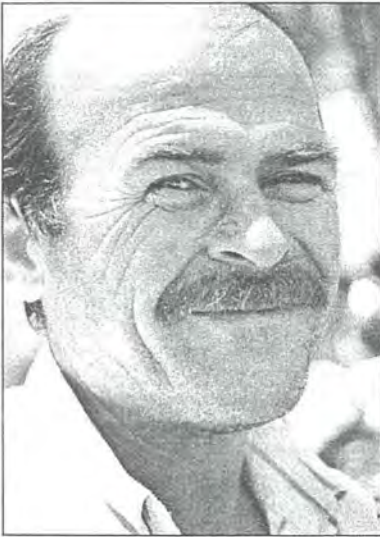
Mehmet Çamurcu



Mustafa Çamurcu



Fadime Çamurcu



*Cocuklar
donmamış
beton
gibidirler,
üzerlerine
ne düşse
iz yapar.*

Haim Jinott



GÜZEL

İnsan hülyalara dalarak yaşar
Doğduğu yerleri görmesi güzel
Dostlarla konuşsa biraz rahatlar
Hasretin doruktan inmesi güzel

Bir araya gelsek özlemler diner
Anılarla insan geçmişe gider
Mutlu olur kalpler kaybolur keder
Dostlar meclisine girmesi güzel

Pelit koru olan ocak başında
Isınırdık kışın sıcaklığında
Tahranaşı kaynar büyük kazanda
Pancarı çıradan yemesi güzel

Kışın kar içinde yuvarlanırdık
Baharın yağmurda çok ıslanırdık
Yazın sıcaklığında ter akıtırdık
Dağlarda yürüyüp gezmesi güzel

Yayık dağının tuluk gererek
Yoğurda su katıp bişekleyerek
Kazanın üstünden köpük yiyerek
Ayrarı yanıktan içmesi güzel

Dere boylarında darı ütmesi
Kökenden koparıp bostan yemesi
Çingirden boğaza ilerlemesi
Harmanbögedi'nde yüzmesi güzel

Güzel

Köyümün Bitkileri



Niğmetullah Uçar

Yılda bir kez bari toplanılmalı
Gönle huzur veren dostlar bulmalı
Geçmiş yâdedip mutlu olmalı
Anılarla yüzün gülmesi güzel

Beden başka yerde, gönül Çetmi'de
En güzel mutluluk yine mazide
Bütün güzellikler kaldı geride
İnsanın aklına gelmesi güzel

Durmadan dolaşır sağ olan beden
Çok mutlu olamaz gurbete giden
Toprağa girince çürüyecek ten
Doğduğun yerlerde ölmesi güzel

İstanbul, Anamur, Bursa, Antalya
İzmir, Çumra, İçel, Karaman, Konya
Ankara, Fransa, Almanya, dünya
Her yerde Çetmili görmesi güzel

KÖYÜMÜN BİTKİLERİ

Kıraçta yetişir kekiği çayı
Dağlarda bulursun tozlu şalbayı
Özlerde görürsün kara yoncayı
Diken var çası var köyümün

Çayırlarda çıkar sağır kulaklar
Yumşak topraklarda oluyor mantar
İki ayrı çeşit kuzukulak var
Bol salkımlı bağları var köyümün

Tabaklıktan toplanıyor kahveler
Tarlalarda selem sütlü yemlik var
Bahçede kuzanda ilibitçeler
Çeşit çeşit otları var köyümün

Karların eteği olur sapsarı
Renk renk çiçekleri süsler baharı
Nevruzlar nergisler laleler ayrı
Mor sümbüllü dağları var köyümün

Kara ardıç yağ ardıcı iledin
Pelit şimsir armut bekçisi yerin
Meyve ağaçları gölgesi serin
Ayrı ayrı tatları var köyümün

Çamurlu, topraklı tozlu yolların
Başı karla kaplı ıssız dağların
Çetmili'yim diyen tüm insanların
Önemi var, hatırı var köyümün



Hatıralar

Dr. Ali Özel

Sevgili hemşehrilerim, arkadaşlarım, kardeşlerim bu yazımızda biraz da eğlenceden bahsedelim. Eğlence denince bildiğimiz üzere düğün dernek akla geliyor... İşte ben de düğünlerden bahsetmek istiyorum.

2004 Ağustos ayı köyümüzün düğün ayı oldu gibi. Benim duyabildiğim kadarıyla 3-4 tane düğün oldu. Düğünler esas itibarıyla sevindirici ve kutlu bir olayın ilan edilmesi, el aleme duyurulmasıdır. Ya da evliliğin resmen ilan edilmesidir. İlk insan topluluklarından beri devam eden bu kutlamalar, ülkeden ülkeye, yöreden yöreye hatta köyden köye, mahalleden mahalleye değişiklikler göstermektedir. Düğünlerin ana kaynağı dinî inançlar olup, yapılan şenliklerle yeni evliliklerin mutluluğunu artırmak ya



da onların mutluluklarına ortak olmak ve de heveslerini artırıp, yeni yuvalarını daha çok sevmelerini sağlamaktır.

Bazı zamanlarda çoğu şeyde olduğu gibi, düğün merasiminin de cılkı çıkmıştır. Düğünlerde har vurup harmanların savrulduğu, düğünün günlerce uzatıldığı, şaşaa ve gösteriş uğruna düğün yapanların a-deta yıkıma uğradığı, düğünün bir öğünme vesilesi yapıldığı çok olmuştur. Hâlâ bu tip lüzumsuz düğünler vardır, belki hep olacaktır.

Eski Mısırlılar'da evlenecek olanların evini cinlerin istilâ ettiğine inanılmış. Tabi cin taifesi tekin duracak değil: Yeni eve evleneceklerin canına okumak için doluşurlarmış, bunun için de cinleri memnun etmek gerekirmiş. Bunun için düğüne ne kadar çok ağırlık verilirse cin, şeytan taifesi de o kadar çok memnun olup evi terk ederlermiş. Yine Mısır'da Roma'da ve eski Yunan'da aynen şimdilerde olduğu gibi buğday, gül ve portakal çiçeği, pirinç, para gibi şeyler serpererek hem yeni evlileri sevindirmek hem de yeni yuvanın bereketli ve çok çocuklu olmasını sağladıklarını sanırlarmış.

Evlenmelerde yüzük takma işi de Mısırlılar'dan kalmış. İlk yüzükler pişmiş topraktanmış. Sonraları demir, bakır, tunç, gümüş ve altın olmuş. Yüzük, nişanlıyken sol, evlenince sağ ele takılmış. Yani yüzüğüne bakarak kadının nişanlı mı ya da evli mi olduğu anlaşılabilmiş.

Düğünlerde yenen pasta vesaire gibi şeyler de eski Yunanlılar'dan... O zamanın pastası, un, tuz ve sudan ibaretmiş... yani bizlerin mayasını oluşturan 'bitti'lerimiz ve 'kömbe'lerimiz, o gâvurcukların düğün pastası olurmuş.

Beyaz renk, temizliği, sağlığı, sadeliği, güzelliği temsil ettiği için gelinlikler çoğunlukla beyaz dikilmiş... bu gelinlik işi de eski Roma devletinin insanlığa bir hediyesi olasıymış. Tabii illaki gelinlik beyaz olsun diye bir şart yoktur. Sırf Roma'ya inat ülkemizin her yerinde değişik renkli gelinlikler giyilmektedir. Eskiden Türk'lerde görücü usulüyle evlenme yaygınmış. Allah'ın Yahudi'lerinde ve Hristiyan gâvurcuklarında bile böyleymiş. Hatta o yönden bu gâvurcuklar bizden daha titizmişler. Ama sonraları doğar doğmaz beşik kertmeleri başlamış. 3-5 yaşlarındaki kız çocukları nişanlanmış. Çoğu yerde de kız çocuklar daha buluş çağına bile girmeden evlendirilmiş, daha doğrusu alınıp-satılmış. Ama şimdi işin cılkı çıkabildiğine çıktı. Evlenecek olanlar birbirlerini yolda, sokaklarda, bağ bahçede görerek karar veriyorlar ve bu temelsiz yuvalar en küçük bir titreşimde yerle bir olup hak ile yeksan oluyorlar. Bu yönde gençler ailelerini uzaklaştırdıkça, kendileri yerin dibine doğru yuvarlanmışlardır.

Düğünde geline ve damada yapılabilecek hediyeler, tatlılarda da anormal gelişmeler yaşanmaktadır. Bir kral-padişah düğün hediyesi olarak fethettiği başka bir ülkeyi yeni evlilere verebiliyordu. At, deve, davar sürüleriyle beraber han ve hamamlarda yeni evlilere sunulan hediyelerdendi. Tabii ki yeni evlilere yardım edilip eksikleri düzülecek. Bu genel kural ve ailelerin evlatlarına olan yükümlülükleri...

Bu cümlelerden olarak Yahudi ve Hristiyanların bir bölümünde kız taraf oğlan tarafına yüklü miktarda mal ya da para verir. Buna **drahma** deniyor. Halbuki bizde düğünün ağırlığını oğlan tarafı yüklenir. Ayrıca insan haysiyetini hiçe sayan, insanı bir mal seviyesinin de altına indiren başlık parası ise bunu yapanlar için tam bir yüz karası olmalıdır. Bu hareketler olsa olsa -beyin yönünden gelişmemiş- insanların işi olsa gerektir. Bir de gelinine 17 kilo altın ile 400 milyarlık döviz takılıp da, şuradaki bir berber kadar vergi vermeyen, devletin güdümündeki türedihaysiyetsizleri düşünelim. **Devlet kademelerinde çalışanların Başbakanından en alt kademelere kadar aldıkları para ya da maaşlar bellidir. Alınan bu maaşlarla nerelere kadar gidilip nelerin yapılabileceği de bellidir.** Bir de bakıyorsanız en yüksek kademedekileri düğünlerinde çuvalarla dolarlar, yabancı paralar birikiyor. Adamlara şu kadar milyarlık düğün yapmış deniyor. Çünkü adam devletin ya da fakir fukaranın hakkını çoktan cebe indirmiştir.

Yüce Allah bu tip ecinnilerin elinden milleti ne zaman esirgeyecek acaba? (Bizler akıllı ve gerçekleri görebildiğimiz dünyada döndürülen dümenleri sezinleyebildiğimiz toprağımız, milletimiz, bayrağımız, din ve mukaddesatımız için can vermeye hazır olduğumuz ve **Türk'üm, Müslüman'ım** demekten korkan türedi ve hainlerin canına ot tıkadığımız zaman!)

Damat ve gelin adayları belli olup düğüne karar verildikten ve günü de belirlendikten sonra hazırlıklar başlar. Önce dosta-ahbaba haber verilecek...bunun için oku-okundu dağıtılır. Evvelleri oku olarak az bulunup kıymetli olduklarından olsa gerek, şeker, sabun, buğday, mum gibi şeyler dağıtılmış... şimdilerde çokları gibi okular da değişti. Ben köydeyken pazen veya basma dağıtırdı... **Çoğu yerde oku ile beraber düğün programı da davetlilere bildirilir. Bu program genellikle mesela Perşembe çeyiz bakma, Salı hamam, Çarşamba kına, Perşembe geline bakma şeklinde olurmuş.** Bunlardan gelin hamamının özel bir yeri varmış. O hamamda yenilir içilir ve eğlenilmiş. Bu eğlencede gelin hem güldürülür hem de söylenen yanık türkülerle ağlatılmış. Keza kına gecelerinde

de gelin, söylenen yanık ve içten türkü ve deyimlerle kendinden geçip bayılına kadar ağlatılmış.



Gelelim bizim düğünlere: hatırladığım kadarıyla bizim zamanımızda düğün olmazdı... şimdiki düğünler farklı. **Demek ki zaman içinde gelenek ve görenekler de değişiyor.** Yalnız kına gecesi olurdu. Hanımlar toplanırlar, kendi aralarında eğlenip kurt dökerlerdi. Kına gecelerinin ustası Konyalı Fadime teyzemizdi. Boy aynası Halam'da fena değildi. Gecede yalnız davul çalınır, Tımbıllı, Yayla Yollarında gibi hareketli türküler söylenirdi. Biz çocuklar illaki içeri sızmaya çalışırdık. Gördüğümüz oyunları dışarıda bekleyen delikanlılara anlatırdık. Şayet içeri sızamaz isek kapı pencere önlerinde çömelerek kulak misafiri olurduk.

Gelinlerimiz, gelinlik olarak mor veya kırmızı kadifeden entari giyerlerdi. Alanya Gutmusu giyip üzerine darabulus saranlar da olurdu. Başlarında güzel güzel işlenmiş beyaz yazmalar gelinliği tamamlardı. Gelinin bütün varlığı ve çeyizi "Gelin



sandığı” Sandıkta gelinin alın teri, göz nuru oylarla süslü mendiller, çevreler, yağlıklar, tellik ve takkeler bulunurdu. Sandığın bir köşesine ekşikara üzüm ile ceviz içi yerleştirilirdi. Gelinin ilk ziyaretçilerine sandıktaki bu kıymetli çerezler ikram edilirdi. Sandığı birisi yüklenir, gelin yeni evine tıptış tıptış yollarırdı. Ama sabahın köründe kız tarafı bir elçi gönderirdi. Elçi özellikle çocuklardan seçilirdi. Elçi evin havasını koklar, işlerin nasıl gittiğini anlamaya çalışırdı. Ben de bir elçi sıfatıyla ve çocuk aklım ve sezgimle (altı yaşlarındaydım) sabahın köründe Zeynep ablamlara damlamıştım. Zeynep ablam Ahmet amcamın kızıydı. Yani Hacı Özal’ın ablası. Ortalık pek iyi değildi. Ablam yarı ağlamaklı, bir köşeye bütülmüşlerdi. Aslında herkes bir köşede somurtuyordu. Hava iyi değildi. Dumanlıydı. Ev sahibi cebime armut kakı doldurup, hoş görünmeye çalışıyordu. Ablam da zoraki gülümsemelerle sandığından getirdiği ceviz ve üzümü başka bir cebime doldurmuştu. Durumu Keziban Gelince’me rapor ettiğim zaman rahmetli çok üzülüp dizini dövmüştü. Yine benim zamanımda yemek verildiğini hiç hatırlamıyorum. Bizim düğünümüz 29 Ağustos Pazar günüydü. Çarşamba günü kına oldu. Çok iyi geçmiş. Bizlerin sızma ihtimali olmadığından anlatılanlarla yetiniyoruz. Bildiğimiz gecenin çok kalabalık oluşu. Ortalıktan kürek kürek kurtların toplanışı şeklinde idi. Aile olarak kendi aramızda biraz eğlenelim denildi. Hem de düğüne bir prova olacaktı. Eğlencenin ev sahipliğini ve sponsorluğunu (bisküvi ve kurabiyelerin alınması işi) yengem

üstlenmişti. Zaten fikir de ondan çıkmıştı. Akşam, şuradan buradan, gurbetten gelenler ve köyden katılanlarla beraber 40-50 kişi olmuştuk. Yine maksat, şuradan buradan gelenlerimizle kaynaşip kucaklaşmaktı. Osman, şahane saz çalıyordu ya da sazı konuşturuyordu. Sazı kâh ağlatıp kâh güldürüyordu. Bizlerin de bazen gözlerimiz doldu, bazen kanımız kaydadı. Zaten sevgili yeğenlerim, canlarım Enver, Hüseyin ve Abdullah’ın yanında olup da ya ağlayıp ya da gülüp oynamamak mümkün değildi. Bu çocuklar her bakımdan yetişmiş değerli sanatkârlardı. Ağabeyim ritim sazdaydı. Yani darbuka çalıyordu. Darbuka olarak da oradan temin ettiği bir leğeni kullanıyordu. Böylece Osman ile beraber işi götürüyorlardı. Ayrıca geçen yıla nazaran oyun yönünden de ağabeyim bir hayli öndeydi. Figürler daha canlı daha da ataktı. Gizir Emmi’nin uşakları da iyiydiler. İbrahim yine geçen senenin tecrübesiyle mükemmeldi. Ahmet, sesi ve oyunlarıyla coştururken, Mevlüt bir köşeye çekilip sakalını sıvazlayıp durdu. Israr ettiyse de, “cık”, “olmaz” deyip tutturdu. Belki de içinden;

“Ben bir hacı uşağım

Ağırbaşlı yaşarım

Şu dönüp duranlara

Aklım almaz, şaşarım”



şeklinde bir tekerleme düzmeye çalışıyor ise de Mevlüt, duruşu ile bile geceye renk katıyordu. Bir başka muhalif, aileye yeni katılan Hüseyin’in oğlu Ahmet Burak’tı... yeni yeni ayaklanmaya başlamıştı. Bir ara o da **elle elle** deyip ortalıkta tekerlenip yuvarlanmaya başlamıştı.

Hüseyin’in tercümesine göre “elle” ile Allah demek isteniyordu. Onun zikir ve höykürme şekli böyleymiş. İyice cezbeye geldiği zaman tekerlenmeye başlıyormuş. Zaten Ahmet Burak konuşmasa bile bakışlarıyla “sizi kınıyorum” diyordu.

Düğünümüz, Pazar günü evimizde -ahırın altında- olacaktı. Ahmet ağam Konya'ya bin kişilik yemek ısmarlamıştı. Biz şehirden gidenlere göre bu kadar yemeği kim yiyecekti. Dökülüp günah olacaktı. Ayrıca masrafa da yazıktı. Ama ağabeyim bizim bu tenkitlerimize çok kızsada içinden siz ne b...’den anlarsınız deyip ses çıkarmıyordu.

Pazar günü sabah namazında hepimiz hazır bulunduk. Camiye gelen ahaliyle bizim eve gelindi. Hoca efendimiz dualar ederken bayrak çekildi. Bayrağımız uzun bir sırığın ucu dalgalanırken etrafında oyalarla bezenmiş yazmalarla süslenmişti. Çok güzeldi. Derken tam bayrağın çekildiği sırada pat diye bir tüfek sesi duyuldu. Neyse, bayrak çekilirken silah atılmış. Ama atılan silah öllüğüydü, ses



getirmemişti. Bizim de az çok efelik tarafımız var. Bir şarjör de ben boşalttım. Sonra da cami cemaatiyle nefis bir kahvaltı yapıldı. Ne de olsa o gün sabah namazına gelenler şanslıydı. Gelmeyenler ise daha çok bekleyeceklerdi. Kazanlar erkenden kurulmuştu. Helim dayımın Yusuf çay ocağını harekete geçirmişti. Çaylar demlenmiş, kazanlar buğulanmaya başlamıştı,

ama daha ortalıkta kimsecikler yoktu.

İlk gelen misafir Kadı Mehmet ağabeydi. (Bu ağabeyin bizlerde bir hatırası vardı. Bizler çocukken Mehmet ağabey askere çağırılmıştı. Herkese olduğu gibi ona da köycek uğurlama düzenlenmişti. Baskılı’da yemekler yenip oyunlar oynandıktan sora Hadim yönüne yolcu edilmişti. Ama Mehmet ağabey “a goca Allah” deyip gücünün yettiğince ağlayıp bağıırıyordu. Sonuçta daha uğurlayıcılar köye gelmeden ne yapıp edip Mehmet ağabey köye gelmişti. İki gün sonra aynı merasim tekrarlandı. Bu sefer Ceran’ın Bağ’ına kadar uğurlanmıştı, ama o ahaliden önce yine köydeydi. Baktılar ki olmayacak, zamanın muhtarı onu götürüp askerlik şubesine teslim ederek sunu bağlamıştı.)

Daha sonra uçtan kıyıda gözükmeğe, nihayet akmaya başlamıştı. Çocuk, erkek, kadın goraf goraf geliniyordu. Misafirler geldikçe içimizde bir rahatlama oluyordu. Demekki yemeklerimiz kalmayacaktı. Herkes grup grup oturmuştu. Kadınlarımızın çokluğu hoşuma gidiyordu. Adet olduğu üzere her biri allı morlu kadifeler giyinmiş ve yine allı morlu oyalı işlemeli eşarplar takmışlardı. Oluşturdukları kümelerle sanki birer çiçek demeti gibiydiler. Yusuf çay işinde bayağı mahirmiş. Çaylar anında yerlerini bulup sıcak sıcak içiliyordu. Hele çaylar şirketten olunca tadı da bir başkaydı.

Komşu köylerden ve Konya’dan şurdan burdan gelenlerle kalabalık iyice artmıştı. Öğleye doğru kazanlardan buğulanan nefis kokular artık yemeklerin kıvamına girdiğinin işaretiydi. Hele kavurma kokusu insanın sabrını taşıırıyordu. Yavaş yavaş kıpırdanmalar da başlamıştı. Teyiplerden yükselen oyun havaları insanı yerinden edip harekete geçiriyordu. Enver’le Hüseyin bu işi iyi ayarlamıştı. Hepimiz oynadık. 50 yıldan bu yana ilk defa köy düğününde bulunuyordum. Bütün arkadaşarımla, Velilerle, Hacılarla, Hüseyinler ve Hasanlarla hepiciğiyle karşılıklı oynadım. Onların samimiyetlerini, dostluklarını, güler yüzlerini, estirdiği sıcak hava yüreğime aktı, içimi ılttı.

Öğle namazından sonra Ahmet ağamın düğün yemeği hoparlörlerden de ilan edildi. Misafirlerimiz tıklım tıklımdı ve yemeğe hücum başlamıştı. Yemekler “cık” denecek gibi değildi. Kavurma, pilav, düğün çorbası ve ırmik helvası pek nefisti. İşlerinin ehli olan aşçılar tüm maharetlerini göstermişlerdi. Şakırdımın had safhaya ulaştığı an “yemekler yetmez mi acaba?” diyecek olduysak da demedik. Tüm misafirler yedi içti, hatta arttı bile. Yemekten sonra gelin almaya gidildi. (Gelinimiz Ebekiz’in Hasan’ın oğlunun, yani Halil ağabeyin torunu, Recep ağanın kızı. Yazının sonunda Boz Hasan büyüğümüzün ailesi ile ilgili bilgi

vereceğim. Hep yazıyorum, ailesi hakkında yazı yazılmasını isteyen arkadaşlarımız bize bilgi versinler.) Kalabalık gidilmişti. 20'den fazla aracın korna sesi ortalığı birbirine katmıştı.

Recep Ağa'nın evi de kalabalıktı. Yani tam bir düğün havası esiyordu. İkram edilen çaylar içildikten sonra Ahmet Çavuş usulüne göre gelinimizi evden çıkardı. Çeyizler arabalara yüklendi. Yine büyük bir kalabalık ile tantana ve neşe içinde Çavuşlara gelindi. Bir yandan geline takılar takılırken, bir yandan yine oyunlar başladı. Bu sefer oyunun favorisi Sami idi. Şahane bir oyun çıkarmıştı. Kaşıkları adeta konuş- turmuştu.



BOZ HASANLAR

Yukarıda gelinimizin Boz Hasan'ın torunu olduğunu söylemiştim. Elimiz değmişken biraz bu aileden bahsedelim. Boz Hasan, Ebekiz'in Hasan, Yörük Kızı'nın Hasan hangisini dersiniz deyin hep aynı Hasan. Ya da Deli Kerimler... O mahalleye biz 'asi bucağ' da derdik. Bu, gençlerinin şahbaz, atak olmalarından ileri gelen bir yakıştırmaydı. Hasan amcanın babası, Deli kerimlerden Yusuf ağaymış. Anası Anamur kökenliymiş. Sanırım Muratlı Yörükleri'nden Ayşe hatunmuş. Ama Ebekiz lakabıyla anılmış. İşte Ebekiz'in Hasan lakabının kaynağı bu Yörük güzeliymiş. Hasan amca, 'Hasan Hoca' adıyla da bilinirdi. Hasan hocamız Ali ustalardan (Ali Usta'nın Bakilerden) Emine Hatunla evlenmiş. Bu evlilikten hayırlı evlatlar olmuş.

Hasan amca hakikaten kesik renkte (Boz, kansız) bayağı uzun boyluca, ak ve seyrekçe sakallı, tatlı dilli ve hep güler yüzlü, sohbeti dinlenen, öğütlü ve ibretli konuşan bir büyüğümüzüzdü. Bütün köylülerimiz gibi o da rençperdi, fakat eli mahirdi. Köyün en iyi kaşık düzüp fiçı yapanlarımızdandı. Kaşıkçılıkta ve kaşık alalamakta Kadioğlu ve Hacı Osman'ın Mehmet rahmetlileriyle rahatça boy ölçüşecek yetenekteydi. Vakit buldukça komşu köylere Hocalık yapıp dinî öğütler vermeye gittiği de olurdu. Boz Hasan rahmet-

li ile Emine Hatun; Halil, Yusuf, Ahmet, Recep, Anakız ve Ayşe olmak üzere dört oğlan ve 2 kız evlat sahibi olmuşlar.

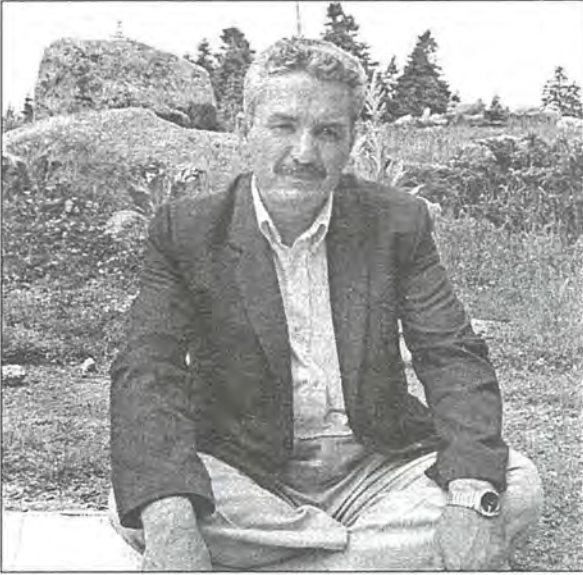
Halil ağabey benim çocukluğumun yağız delikanlılarındandı. Adının nahoş bir olaya karıştığını hiç duymadık. Sima yönünden baba taraf ağırlıklı, yani 'sarı tilki' grubundan. Esas Halil Çavuş olarak bilinen Halil Ağabeyin oğullarından Mahmut, Mesut köyde malcılık yaparlarmış. (Bakalım ne zaman yoğurdun, kaymağından, keşinden tadacağız) üçüncü oğul Recep (bizim dünür, amcasının ad aldığı) da köyde. Traktörüyle köylümüzün çiftine, çubuğuna ve harmanına yardımcı olup milleti çift ve harman derdinden kurtarmaya çalışıyor. Halil Çavuş'un dördüncü oğlu ise belediyemizde çalışıp debelleşiyor. Halil ağabeyin tek kızı Emine komşu köy Avşar'a gelin gitmişti.

Boz Hasan'ın ikinci oğlu Yusuf ağabeydi. Bu ağabey, kara kaşlı, kara gözlü pek güzel bir insandı. Ben onu çok severdim. Uysal ve sakinliğiyle dikkat çekerdi. Ama çok genç yaşta talihsiz bir rastlantı ile aramızdan ayrılmıştı. Yusuf ağabeyin büyük oğlu Ali Konya'da. Küçük oğlu Hasan köydedir. Yine kızları Sultan ve Fatimana Konya'dalar. Hayriye ise Umurlu'da ev bark sahibidir.

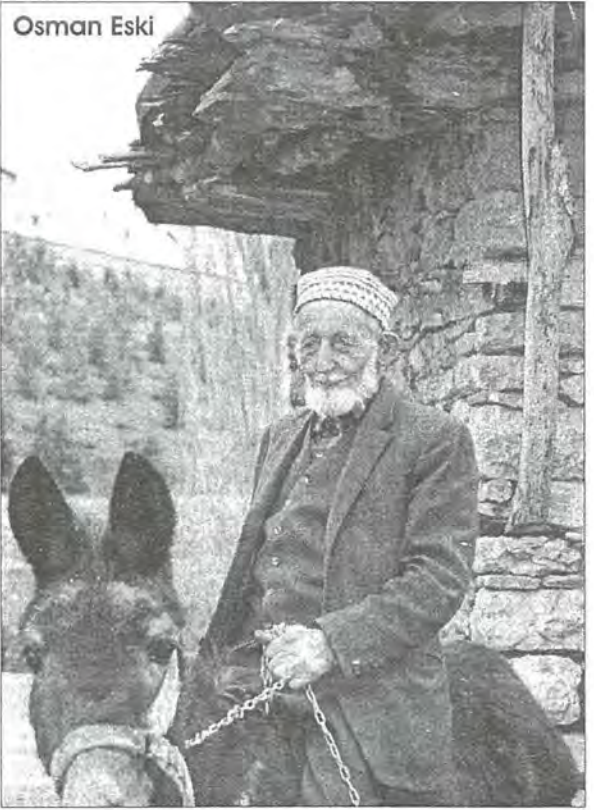
Boz Hasan'ın üçüncü oğlu Antalya'dadır. Emeklidir. Çetmi'nin soğuşundansa Antalya'nın sıcaklığı daha evladır deyip Antalya'ya yerleşivermiştir. Hoş sohbet, güler yüzlü, dürtüst bir ağabeyimizdir. O da Halil ağabey gibi sarı tilki grubundandır. Zaten sarı Ahmet diye de bilinir. Sarı Ahmet'in büyük oğlu Recep Fransa'da, kızlardan Zeynep İzmir'de, diğer evlatlardan Ali, Hasan, Mehmet; kızları Anakız ve Güllü Antalya'dalar. En küçük oğlu Mustafa da Fransız gurbetindedir. Ebekiz Hasan'ın en küçük oğlu rahmetli Recep daha hayatının baharında tam delikanlılık çağında, henüz esrarı çözülmemiş bir şekilde Çatalarık bendinde ölü bulunmuştu.

Boz Hasan'ın büyük kızı Anakız'dı. Rahmetli Eyup Hüseyin'in hanımı. Anakız bizim ablamızdı. Nasıf odasında rahmetli Hüsem Ahmet'le beraber okuyorduk. Tabii Anakız abla delikanlı, bizler çocuktuk. Herhalde eksiklerini tamamlamak için bizlerle beraber hocaya geliyordu. Eyup Hüseyin de talihsiz bir şekilde pek genç yaşta rahmetli olmuştu. Anakız ablamın tek oğlu Kazakistan illerinde ekmek peşinde. Kızlarından Ayşe Konya'da. Zeynep ile Eşşe ise köyümüzde. Hasan hocamızın küçük kızı Ayşe Mustafa Karadeniz ile evli olup İstanbul'dalar. Bir oğlu Yakup, Kızları Ayşe, Sevim ve Fatma'larıyla Tahtakale çıkmazında nasip, kısmet, rızık kovalamaktalar. Boz Hasanlarla beraber Allah hepimize hayırlar ihsan eyleye. Amin...

ALBÜM



Mehmet Yıldırım



Osman Eski

Çetmi Senin Güzelliğin

Niğmetullah Uçar

Yüce dağların taşların
Çetmi senin güzelliğin
Kibleye yön bakışların
Çetmi senin güzelliğin

Boğaz içinden girişin
Cihanda bulunmaz eşin
Kışın gelincik giyişin
Çetmi senin güzelliğin

Ekenlik kuzan yakası
Sarıyar Bolay kayası
Gök sekinin manzarası
Çetmi senin güzelliğin

Mezarlığa set çekenler
Sekiye orman dikenler
Sana hizmet veren erler
Çetmi senin güzelliğin

Cömeş koyak tüm pınarlar
Çarşı Pazar yeri yollar
Misafir odası hanlar
Çetmi senin güzelliğin

Asarlık yazlık arası
Zalhadın deve kayası
Görünen dikmen yaylası
Çetmi senin güzelliğin

Daha daha nelerin var
Üstünde yalçın kayalar
Zirvedeki sıra dağlar
Çetmi senin güzelliğin

Boğaziçi yöresidir
İki kaşın arasındır
Ataların mirasıdır
Çetmi senin güzelliğin

Teyzelerle halalarla
Emmilerle dayılarla
Gülyüzlü simalarla
Çetmi senin güzelliğin

Gülücükler saçan yüzler
Sürmelenmiş kara gözler
Kanılanmış ele benzer
Çetmi senin güzelliğin

Şırl şırl pınarları
Toz duman yayla yolları
Gülistan dere boyları
Çetmi senin güzelliğin

Dağlarda biter kekikler
Öter kınalı keklikler
Alemi sineye çeker
Çetmi senin güzelliğin

Yazın yaylaya göçülür
Sular pınardan içilir
İrgatla ekin biçilir
Çetmi senin güzelliğin

Gönül silasını gezer
Diken dahi güle benzer
Çetmi'nin sesi de yazar
Çetmi senin güzelliğin

Çetmi'ye uzanan yollar
Sevgi ile saran kollar
Yaz gelende şenliğin var
Çetmi senin güzelliğin

Şahin yüreklerden uçar
Varır bir engine düşer
Sanma ki gözlerden kaçır
Çetmi senin güzelliğin

Gönül bendini taşırır
Yüce dağlardan aşırır
Kara sevdaya düşürür
Çetmi senin güzelliğin

Seni güzel gören gözler
Yaratan mevlâsı güzel
Onbeş günlük aya benzer
Çetmi senin güzelliğin

Şahlan deli gönül yürü
Bu yol erenlerin yolu
Hangi yönden baksan belli
Çetmi senin güzelliğin

Yalandır bu dünya fani
Ayırırlar ruhla teni
Ta sineden vurdu beni
Çetmi senin güzelliğin

Gönüle mekan eyledik
Köşkü saray han eyledik
Alemlere şan eyledik
Çetmi senin güzelliğin

Aşıkları yarıştırır
Maşukuyla buluşturur
Dostu dosta kavuşturur
Çetmi senin güzelliğin

Aşıklar koşar yorulmaz
Sel gibi coşar durulmaz
Dünyayı verseler vermez
Çetmi senin güzelliğin

Yollara düştüm yoruldum
Yaşlandım ihtiyar oldum
Ezelinden biliyordum
Çetmi senin güzelliğin

Yazıcoğlu yaşın nerde
Yük yüklendi kervan yolda
Atamın mezarı orda
Çetmi senin güzelliğin

Bolay taşı kızıkaya
Taş başından sarı yara
Çetmi derler bu diyara
Gel sen de gör güzelliğin

Adı güzel kendi güzel
Yıldızlara aya benzer
Aşık halis hemen yazar
Nedir senin özelliğin

Çetmi'den Haberler

Hüseyin Eşiyok

HASTA OLANLAR

Emine Önder (Merhum İbrahim Önder'in eşi)
Çetmi'de.
Abdullah SOLMAZ (İmam Abdullah) Çetmi'de.
Mehmet BALCI (Balcı Abdullah'ın Mehmet)
Çetmi'de
Mustafa ÖZEL (Hacı Mustafa) Çetmi'de
Mehmet KARADENİZ (Maraslı) Çetmi'de
Mustafa ERGÜL (Karagülle Mustafa) Çetmi'de
Cemal YAZICI Çetmi'de

VEFAT EDENLER

Hüseyin BOZDOĞAN (Demirci Hüseyin)
Havva DEMİRLER (Takavit Fahri'nin eşi)
Mustafa ARI (Sarı Mustafalarının Mustafa)
Alime VAROL (Vural İsa'nın kızı)
Hasan VAROL (Efe Hasan)
Eşşe BAYRAM (İmam Rahmetlinin kızı)
Ahmet BOZDAĞ
Funda ERTEK (Niyazi Ertek'in kızı)

EVLENENLER

Ese Hocagil'in İsa'nın oğlu Hüseyin, Gizir
Hüseyin'in kızı Raziye ile evlendi.
Gebeş Ali, Ekiz Hasan'ın kızı Güllü ile evlendi.
Niyazi Yıldırım'ın oğlu Remzi, Helim Yusuf'un
kızı Ümmü ile evlendi.
Vural İsa'nın oğlu Ramazan, Ekiz Hüseyin'in kızı
Suna ile evlendi.
Ütük Mahmut'un oğlu Hüseyin, Hadimli
Güllü Altıntaş ile evlendi.
Şükrü Hüseyin oğlu Şükrü, Göbüt Bilal'in kızı
Gülbahar ile evlendi.
Balcı Muzaffer'in oğlu Mevlüt, Baki Kocaman'ın
kızı ile evlendi.
Fürülerin Abdullah'ın oğlu Kemal, Muhtar
Hasan'ın kızı Havva ile evlendi.
Gök Mehmet Hasan'ın oğlu Mehmet,
Garagülle Veli'nin kızı Şerife ile evlendi.
Kadir Solmaz'ın oğlu Salih, Hüsem Mehmet'in
kızı Emine ile evlendi.
Dede Hüseyin'nin Dede'nin oğlu Fatih,
Musa'nın Emin'in kızı Esmehan'la evlendi.
Tahir Mustafa'nın kızı Meryem, Konya'dan

Bayram Eskici ile evlendi.

Evli Hasan'ın oğlu bekar Ramazan, Alatalı
Bekçi Hasan'ın kızı Yurdagül ile evlendi. Motor
Mustafa'nın oğlu İbrahim, Hökümet'in
Kızı Şehriban ile evlendi.
Muharrem Hüseyin'in oğlu Muharrem, Eyüp
Mustafa'nın Eyyüb'ün kızı Hayriye ile evlendi.
Gebeş Veli'nin oğlu Mehmet, Mollabakılar'ın
Ali'nin kızı Ayşegül ile evlendi.
Bakı Mehmet'in Mehmet'in oğlu Fatih, Kürd
Ali'nin kızı Ayşe ile evlendi.
Ebiş Ali'nin Hasan'ın oğlu Ali, Göküş'ün kızı
Emine ile evlendi.
Baki Mehmet'in Vali'nin kızı Seher, İzmir'den
Hakan İğdır ile evlendi.
Cennet'in Abdullah'ın Hacı'nın oğlu Abdullah,
Göbüt Bilal'in kızı Ümit ile evlendi.
Mehmet EŞSİZ'in oğlu Yüksel, Hacı Alim'in kızı
Hacer ile evlendi.

Musa Yusuf'un oğlu Ramazan, Takavit
İbrahim'in kızı Dilek ile evlendi. Çavuşların
Ahmet'in oğlu Sami, Recep Coşkun'un kızı Fatma
ile evlendi.

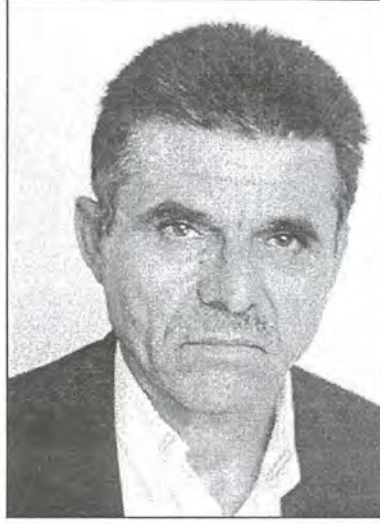
Sadık Güçlü'nün oğlu Ahmet, Alata'dan Sema ile
evlendi.

Takavit Ahmet'in oğlu Fahri, Musa Yusuf'un kızı
Fadime ile evlendi.

Hüsem
Ali'nin oğlu
Ramazan, Tütü
Mehmet'in kızı
Yasemin ile
evlendi. Hasta
olan
hemşehrilerimi
ze acil şifalar,
vefat
edenlerimize
rahmet ve
mağfiret,
evlenen
gençlerimize
de ömür boyu
sağlık ve
mutluluklar
dileriz.



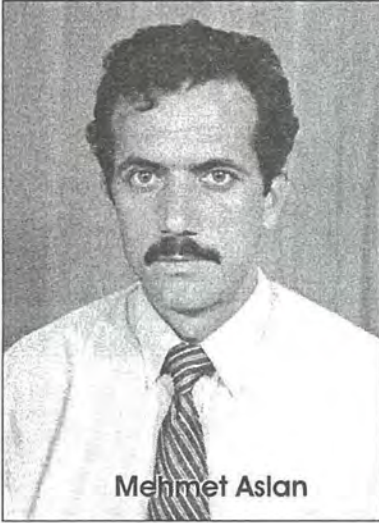
ALBÜM



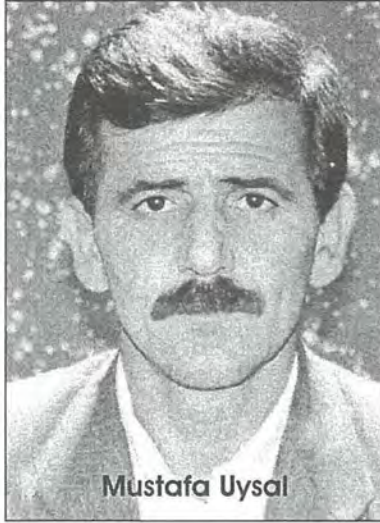
Hasan Uysal



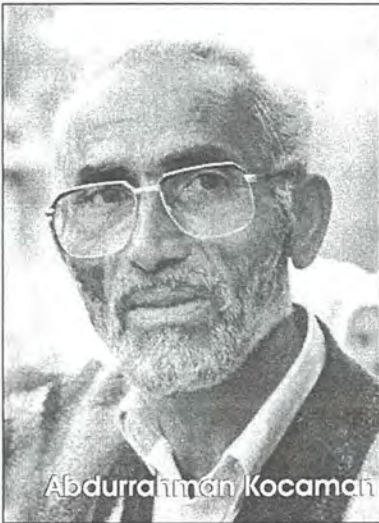
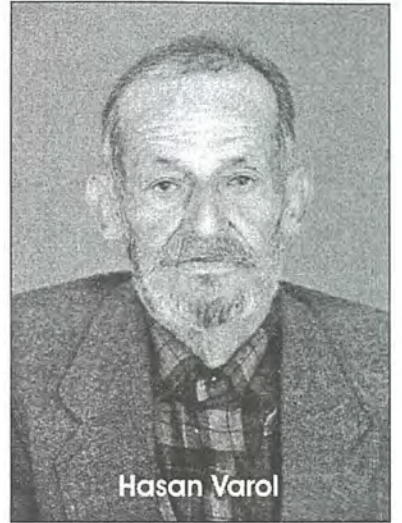
Hasan Varol



Mehmet Aslan



Mustafa Uysal



Abdurrahman Kocaman



Mehmet Ayvaz

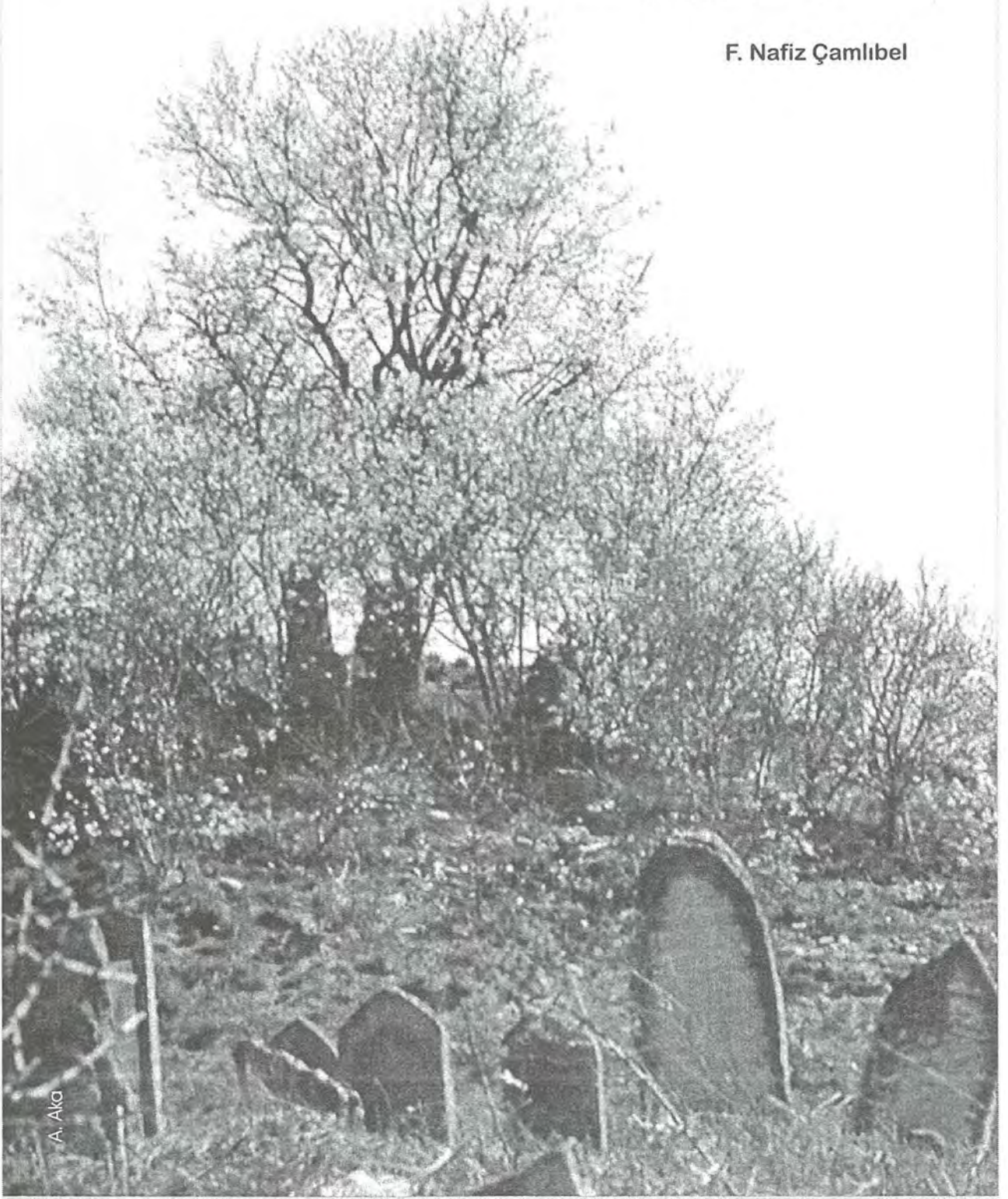


İsa Solmaz

SONSUZ RÜYA

*Ezelî varlığa candan vurulan âşıklar
Ses alır tâ ötesinden ebedî dünyânın
Yerin altında devâm etmesidir bence ölüm
Yerin üstünde görüp geçtiğimiz rüyânın*

F. Nafiz Çamlıbel



Çetmi'de Ardıç Közü

Ahmet Efe

Yel, ardıç közündeki püfürderken, ay, lacivert okyanustan huzmeler salar. Tekmel Bolay Yaylası'nda sessizliğin sesini dinlerken yüreğim kainat kadar büyür. Basımdaki ince ağrıya aldırış etmeden ve dizlerimin çözülen bağını yeniden bağlamadan Mümin'e "Hapı boş ver şimdi, az sonra geçer bu ağrı" diye seslendim. "Gel otur, közün başına ve bütün olanları unut..." "Ama dayı..."

"Mümin, şimdi ay zamanı ve şimdi sessizliğin vakti..."

Keyf içindeyim. Arkadaşlar, bu günkü akıl almaz uğraşın yorgunluğunu atmak için Çetmi'de uykuya dalmak üzere. Ben ve Mümin yüce dağlarda, bir uçurum ağzına kondurulmuş "Güvercinci Dede"nin kulübesindeyiz ve ardıç közündeki püfürdeyen yele ve dahi ay'a teslimiz.

Bir daha ele geçmez ânın sarhoşuyum.

Çay da fokurduyor.

Saat 00.30 filan...

"Buraya yerleşmek gerek.."

Mümin şaşkın.

"Temelli mi?.."

"Temelli... Bir cübbe giyersin, bir hırka, bir sarık... Her illeti terkeder ve kendinle başbaşa kalırsın. Bir kaç güvercin. Bir keçi ve

oğlağı... Yalnız oğlağın kulakları kara, başı beyaz olmalı... Bir kınalı keklük, üç beş bildircin..."

"Dayı gerçek mi?"

"Keşke gerçek olabilse... Gün doğmadan uyanır ve abdest almak için taa ötede sıyrıldayan çeşmeye kadar yürürdüm. Namazı dağların doruğunda, aya yakın kılardım... Acep kalıp kalıp dökülür mü günâhlarım, günâhlarım... Bazlama pişirmeli, çökelik yemeli ve su içmeli... Bazen menemen de yapılır. Yemesen olmaz değil mi?..."

"Kitaplar gelecek mi?"

"Gelsin... Kitapsız olmaz. Geceler var ya... Sabahı nasıl bulacağız?"

"Bana hayal gibi geliyor dayı..."



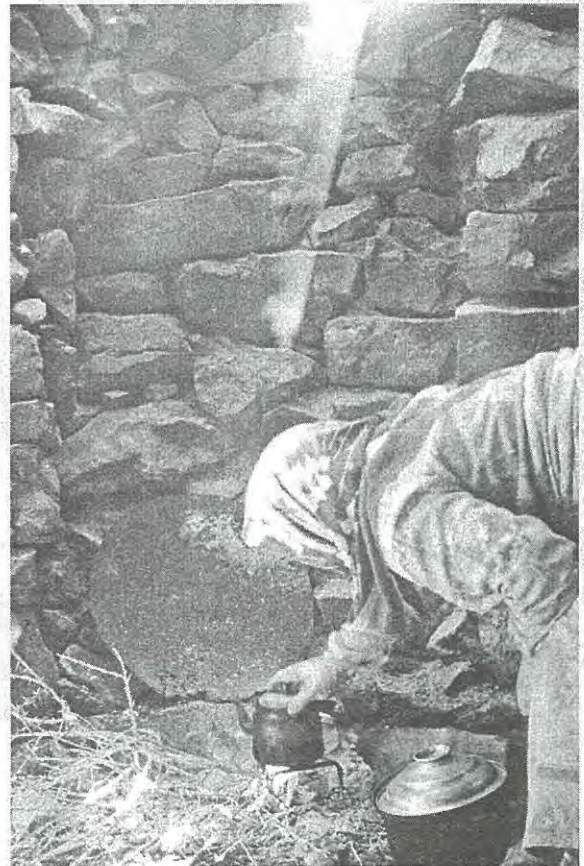
"Mümin can... Hayalleri de olmasa insan soluksuz kalır. Hem hayal kurmadan gerçeğe nasıl ulaşacak... Duracak, düşünecek ve hayal kuracağız!"

"Toplumdan kaçamayız ki... Biz büyük şehirlere alıştık... Çoluk, çocuk..."

"Ah, Mümin can, bir kaç ardıç kütüğü daha sal ocağa, ateş sönmessin; yel üfürsün, ay ısıtsın ve sen çayı biraz demli doldur. Olur mu gözüm!..."

2 Ekim '96

Eylül Dergisi'nden alınmıştır





Hasbihal

Hüseyin Yıldız

Değerli Çetmi'nin Sesi okuyucuları ve bütün Çetmili hemşehrilerim...

Yazıma başlarken önce bir şeyi ifade etmek isterim. Öncelikle vakfımızı kuran, bugünlere taşıyan, bu zamana kadar başkanlık yapmış ve yönetim kurulunda görev almış, ayrıca vakfımıza ve dergimize yardımcı olmuş herkese teşekkür eder, saygılarımızı sunarız.

Değerli hemşehrilerimiz, bilindiği gibi Çetmi'de onuncusu yapılan çetmililer Günü'nde vakfımızın genel kurulu yapıldı. Bu genel kurulda daha önceki vakıf yönetim kurulunun almış olduğu kararlar ve bazı nedenlerden dolayı yönetimde hizmet anlayışını daha da aktif hale getirmek için diğer illerden de birer kişi alınsın fikirleri ile bana da yönetimde yer verilmiş.

Bizi bu göreve layık görenlere teşekkür ediyorum. İnşallah ben de Antalya temsilcisi olarak üstüme düşen her şeyi yapmaya hazırım.

Değerli hemşehrilerim, dikkate alınacağını ümit ederek, bazı önerilerde bulunmak istiyorum.

Dergimizin sıhhatli ve daha da dolgun bir muhteva ile çıkması için bundan böyle Kerim Bozdağ ile irtibata geçilmesi gerekmektedir.

Dergimiz yine ücretsiz dağıtılacaktır, ancak maliyetlerini karşılamak ve vakfımızın giderlerini düşürmek için her sayıyı bir ilin çıkarmasını öneriyorum. İlk sayının tüm giderlerini Antalya olarak biz karşılayacağız... Diğer sayıları İzmir, Bursa, Konya ve yurtdışındaki hemşehrilerimiz temsilciliklerimize verilecek destekle karşılayabilir.

Daha önce de yazdım. Dergimizde her Çetmili'nin görünmesi gerek. Ancak nedense birkaç kişinin dışında kimse ne yazı veriyor ne de ilgileniyor. Sonra nedense yine şikayetler başlıyor... herkesin el birliği ile çalışması, yapılan faaliyetlere katkıda bulunması tabii bir görevi olmalı... şu anda vakfımız 23 gencimize burs vermektedir. Gönül ister ki evlenenlere, fakir fukaraya, hastalananlara, daha başka okullarda okuyan çocuklarımıza, felakete uğramış çaresiz insanlarımıza yardım edelim... Evet yardım edelim, ama bunun için çaba sarf delim; maddi manevi katkıda bulunalım. Bunun için vakfımızda görev almış arkadaşlarımızla irtibata

geçip elimizden gelen ne varsa onu yapmalıyız...

Vakfımızın Yönetim Kurulu aşağıdaki gibi teşekkül etmiştir.

1. Mehmet Balcı (Başkan- Konya)
2. Hüseyin Yıldız (Başkan yardımcısı- Antalya)
3. Hasan Akkoca (Muhasip- Konya)
4. Ahmet Güçlü (Yönetim Kurulu Üyesi- İzmir)
5. Baki Solmaz (Yönetim Kurulu Üyesi- Fransa)
6. Akif Akkoca (Yönetim kurulu Üyesi- Karaman)

Hemşehrilerimizin Kurban Bayramları'nı Tebrik Eder, Memleketimize ve İslâm Alemine Hayırlar Getirmesini Dileriz.

Çetmililer Eğitim Kültür ve Yardımlaşma Vakfı Yönetim Kurulu

Mehmet Balcı, Hüseyin Yıldız, Hasan Akkoca, Ahmet Güçlü, Baki Solmaz, Akif Akkoca



Taziye

Biricik varlığımız sevgili babamız Ahmet Bozdağ'ın 10 Ağustos 2004 günü Antalya SSK Hastanesi'nde ölümü münasebetiyle acılarımıza ortak olan; dost, akraba ve arkadaşlarımıza, özellikle SSK Hastanesi Doktorlarından Sayın Suat Yorgancı'ya, Dr. İsmail Düşünceli'ye, hemşehrimiz Mustafa Öğüt'e, bize cenaze aracını tahsis eden Antalya Büyükşehir Belediyesi'ne, 156 sayılı Pamuk Narenciye Kooperatif Müdürü Sayın Ramazan Ulvi Tunç'a ve personeline, Antalya'dan Çetmi'ye kadar gelerek cenazemize iştirak eden

hemşehrilerimiz sayın Mehmet Yıldırım, M. Ali Güven ve Hüseyin Güven'e, Çetmi Camii İmam Hatipleri Yakup Hoca ve Hüseyin Güçlü'ye, Mehmet Çevik'e, Hüseyin Yıldız'a ve tüm Çetmi halkına candan teşekkür eder, saygılar sunarız.

Eşi:
Eşşe BOZDAĞ

Evlatları:
Ümmü Yeşil
Kerim Bozdağ
Hasan Bozdağ
Fahri Bozdağ
Ahmet Bozdağ

Cerit Hasan

Niğmetullah Uçar

Temmuz 2004
Antalya

Çakıllıda damda gün geçirirmiş
Çala tepelere bakıyor Hasan
Bir gün gıraçları gezeyim demiş
Güzel hayalleri kuruyor Hasan

Yaylada bunalır dolaşayım der
Köye varmak için evinden gider
Gıraçları gezip görmeyi ister
Bitmez yolculuğa başlıyor Hasan

Ağır adımlarla ayrılır evden
Çağırırlar durmaz yolda giderken
Yağmur, dolu yağar ekin gezerken
Orta yerde kalıp şaşıyor Hasan

Sinlenecek kuytu bir köşe arar
Bir ağaç dibine sırtını dayar
Yağmurdan kaçarken yıldırım çarpar
Açık gözlerini kapıyor Hasan

Ağaç yıldırımını havadan çekmiş
Kafasından girip ayaktan geçmiş
Cebinde bulunan çakmak sebepmiş
Şimdi cansız yerde yatıyor Hasan

Yıldırım vurunca serilmiş yere
Taşla toprak girmiş ağza dişlere
Can çıkınca ruhu gitmiş göklere
Manâ alemine aşıyor Hasan

Hanımı köyde der aklına gelmez
Köydekiler zaten olanı bilmez
Ceset yerde yatar kimseler gelmez
Bulmaları için bekliyor Hasan

Yayladan gelince hanımı köye
Görmeyince başlar merak etmeye
Çocuklara sorar nerede diye
Olanı biteni bilmiyor Hasan

Sevenleri çıkar yaylaya bakar
Akpınar, eğrardıç, gıraçta arar
Cenaze bulunur yürekler yanar
Şimdi gönüllerde yaşıyor Hasan

Yirmi dört Haziran olay olmuştur
Ceset dağ başında yalnız durmuştur
Bir buçuk gün sonra eşi bulmuştur
Artık bu dünyayı görmüyor Hasan

Üç oğlu var evli Antalya'dadır
Gelmeleri için acil aranır
Onlar kısa anda köye ulaşır
Yüreklerle acı katıyor Hasan

İlgili yerlere haber verilir
İlçeden jandarma savcı bey gelir
Doktor tarafından kontrol edilir
Salla taşınarak kalkıyor Hasan

Sevenleri vardır olay yerinde
Acı, keder, hüznün yüreklerinde
Gözyaşları vardır kirpiklerinde
Bütün gönülleri sıkıyor Hasan

Allah dilemezse kuş kurt yiyemez
Cansız bedenlere zarar veremez
Vade yetimini kimse bilemez
Dağ başında sağlam kalıyor Hasan

Ceset köye gelir girer mezara
Ayrılık zor olur kalplerde yara
Sabır diliyorum toplananlara
Toprağın altında eriyor Hasan

Doğa kanunudur doğanlar ölür
Emir Allah'ındır bellidir ömür
Hep böyle olacak yaşayan görür
Asıl mekanına dönüyor Hasan

İnsan bir yolcudur ervahtan gelir
Dünya geçicidir mola verilir
Kabirden, berzahtan yoldan gidilir
Cennet bahçesine çıkıyor Hasan

Cerit Hasan diye lakabı vardır
Kendi gitti ama anısı kalır
İyi hoştur denir hep hatırlanır
Hakiki menzile varıyor Hasan

Niğmetullah der ki her şey Allah'tan
Rahman'a muhtacı acizdir insan
Bedende geçici emanettir can
Gittiği yerlerden gel diyor Hasan

Dağarcık'tan

Kerim Bozdağ



Göksu, sanki her gün kendi kaderine ağlayıp gözyaşları döküyor... Tüm dere boyu çakıl, taş ve çamurlarla dolmuş, Harman böğet, Yoka dere zaten yok... Etrafında dolaşan kırdıralar, çayır çimenler, derin böğetler, selvi ağaçları, deli kavakları, setler, bentler hiçbir şey yok... çünkü o da sellerle dağlarımızı terk etmeye başlayan topraklarla birlikte mücadele edecek takati kendinde bulamamış ve sele, kuma, çamura yenik düşmüştür. Yok edilen ormanlar, kesilen ağaçlar öç almaktadır adeta... herkes sel felâketinden bahsediyor, aslında esas felâket yağmalanan tabii zenginliklerin yok edilen ormanların kıyımı ile başlamıştır... ve bu felâket sadece bir neticedir.

**

Bugünkü rezillikler rezalet boyutunu çoktan aşmış, fazilet diye yutturulur olmuştur. Rağbet gören tek şey, madde ve onun sağladığı imkânlar olunca, onu kullanmak mevkiinden yaratılan insanın bizatihi kendisi değerden düşmüş ve o da madde için var olan piyon halini almıştır... işi gücü, varı yoğu maddeyi kazanmak olan insan, sahip olduğunun hakimi değil mahkûmu, kölesi mevkiine düşmüş, düşürülmüştür. İnsanlık madenin esaretinden kurtulduğu an mananın en zengin denizlerinde yüzecek ve ebedi kurtuluş diyarına yelken açacaktır.

Yüzeysel, kötü temeli olmayan basit düşünceler ve anlayışlar, uyuz bekleyişler, ucuz çıkışlar, yanlış kararlar ve işler sonuçta toplumun, bireyin ve ailenin kısacası insanların, insanımızın geleceğini karartır, geçmişini köreltir...

Şahsiyetini kaybetmiş insanların kendilerini ifade edecekleri "İşte bu benim" diyebilecekleri bir değerleri yoktur...

Fazilet, erdem, ahlâk, namus, şeref, haysiyet... bunlar karşılığı sözlüklerde aranıp bulunacak güzel anlamlar ifade eden kelimeler olarak kitaplarda bulunmamalı...

Her insanımızın ismi, bu kelimelerin ifade ettiği muhteşem manâlarla anılmalı...

Ölüm, yolun sonunun görüldüğü andır. Yeni bir başlangıcın, taptaze bir dirilişin, öbür dünyaya uyanışın öyküsüdür...

Kalıcı güzellikler insanoğlunun ruhuna, ezelden nakşedilen imanda gizli... ezelden ebede doğru yol alırken karşılaşacağımız engeller, mukaddes olan Hak'tan bizi ayırmamalı.

Cehaletin karanlığında bocalayan insanlığı kurtaracak, her nevi yolsuzluğun ahlâksızlığın, fuhşun kısacası beğenmediğimiz insanlığın zararına olan her fiilin tek bir panzehiri vardır. Eğitim eğitimi...

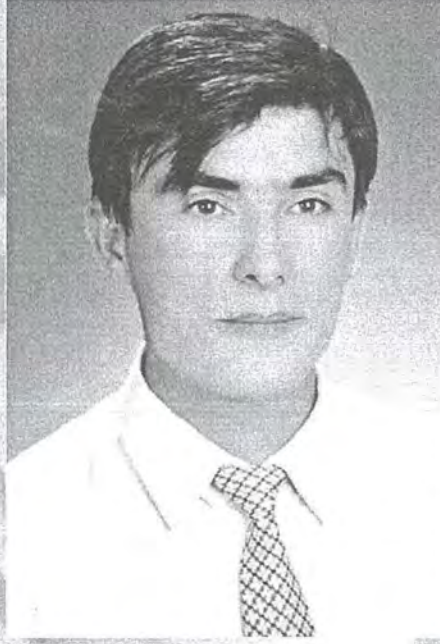
Kendi nesillerini eğitmesini bilmeyen milletlerin kaderi cehalettir, sefalettir, köleliktir...

Kendi aslını unutan bir neslin suçlusu, ona zamanında sahip çıkmayan atalarıdır.

**

Tarih, insanlığın ortak hafızasıdır. Tarihi olmayan milletler tarih olmaya mahkûmdur.

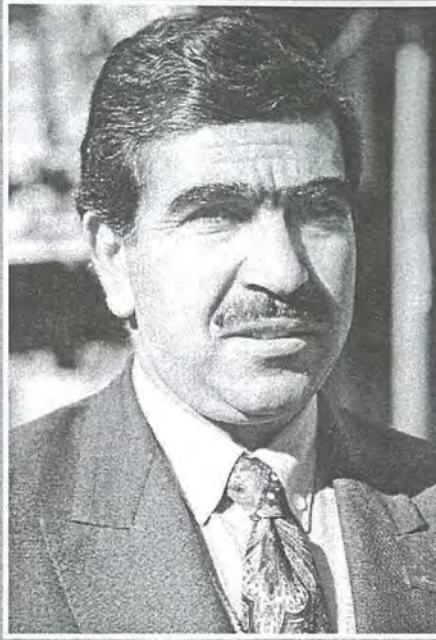
Geçmişini bilmeyenler, geleceğini de bilemez. Mazi ile yoğrulmak, istikballe bütünleşmektir.



Tebrik

*Mübarek Kurban Bayramı'nızı
tebrik eder, memleketimize ve İslâm
alemine hayırlar getirmesini
dilerim.*

Osman ARI
Çetmi Belediye Başkanı



Tebrik

*Mübarek Kurban Bayramı'nızı
tebrik eder, tüm insanlığa barış ve
huzur getirmesini dilerim.*

Mehmet BALCI

Çetmililer (Ç.E.K.Y.) Vakfı Başkanı



Atalarınızı değiştirezemezsiniz, fakat
torunlarınızla ilgili olarak bir şeyler
yapabilirsiniz.

Wes IZZARD



Babamın Hatıraları

Kerim Bozdağ

Babamın hatıraları, hatıralarının yanında bizler üzerindeki tesiri, o eski adamlara has mizacı, bizler için katlandığı sıkıntılar, hiçbir zaman onun gibi olamayacağımız asil davranışları, saymakla bitmeyecek çileleri bizler için geçmişte kaldı... Onun yaşadığı hayat, yakalandığı hastalık neticesinde 10 Ağustos 2004'te tamamlandı. Hastalığından hiçbir zaman şikayet etmedi. Son anına kadar "Baba nasılsın?" yollu sorularımıza hep aynı cevapları verdi: "Allah'a şükür iyiyim." Sadece bir kez ölümden bahsetti. O da, "Ben ölürsem köye götürün" sözü idi. Ayakları tutmaz, elini kolunu hareket ettiremezken bile namazını terk etmedi. Huzura yöneldi ve öylece Rabbine sığındı... Hasta yatağında iken bile etrafta gördüğü haksızlıklara, uygunsuz davranışlara tavır aldı. Bizler hastahane başında beklerken, vaktin geçmediğini düşünürken o sanki bir sabır heykeliydi. Nasıl dayandı? Tedavisi biter bitmez Antalya'yı hemen terk edip köye yöneliyor ve beni götürün diyordu. Köy onun aslı vatanı idi. Bizim evlerde kalmak istemezdi... İlla da Hasan... Hasan'ın evi onun huzura erdiği mekandı herhalde... Doğrusu kardeşim

Hasan babama hakkıyla baktı... Ayrıca onun evlâtları olarak bizler eşine şükran borçluyuz..

Çocuklarımız "Dedem bizde kalacak" mücade-

lesi verirken, bu mücadeleyi kazanan Hasan'ın çocukları olurdu tabii... Anam, garip anam babamın etrafında pervane oldu, onun bir dediğini iki etmedi... Babam zaman zaman mazide yaşadıklarını hatırlayıp hayalinde canlandırdığı olayları anlatır, sayıklardı.. Onun başında beklerken... Benim aklımdan babamın annesini hastaneye götürmesi ve onun Konya'da vefat etmesi geçerdi... Babam Hakka yürüdü. Cenazesini köye götürdük. Yıkadık. Tam da kefenlenirken, yaşı 100'ün üstünde bir kadın, elinde bir buket çiçekle geldi. "Evlâdım, bu çiçeklerin bir dutamını sağ eline, bir dutamını da sol eline verin" dedi. Biz de öyle yaptık. Kırmızı güller, karanfillerle, bir tutam çiçekle uğurladık onu...

O kadın Ese Hocanın Şehriban'dan başkası değildi. Onun babası Çanakkale'de Şehit düşmüş. Babacığım seni de ahret yurduna selametle uğurladık... Bütün köy halkı cenazene iştirak etti. **Ruhun şad, mekânın cennet olsun...**

Hatıralar

Ahmet Bozdağ

1938'de okula gittim. Beş yaşında idim. Okula çok heves ediyordum. Bir gün öğretmen nedense beni azarladı. Ben de ertesi sabah defter, kalem bir de odun aldım ve okula gitmek için evden ayrıldım. Defteri kalemi, odunu dışarıda yere atıp kaçtım. Bir de gördüm ki annem beni yakalamak için geliyor... Karşımdan gelen başka bir kadın beni yakaladı. Annem geldi kolumdan tuttu. Babamın yanına getirdi. Babam kulağımdan tutu ve doğru öğretmenin yanına getirdi. "Ali efendi, bunun eti senin kemiği benim... Bunu iyice okutacaksın" dedi. O da, "Merak etme, ben onu bir daha hiç döğmeyeceğim ve okulun en çalışkan öğrencisi olacak" dedi. Ondan sonra okuldan hiç kalmadım. Beş sene devam ettim, okulu bitirdim.

1943 yılında -o sıralarda Alman harbi Avrupa'yı kapsıyordu- Türkiye'de bir kıtlık oldu. Bir teneke buğday 20 ile 40 liraya kadar satılmaya başladı. Bir işçi yövmiyesi 25 kuruş, en iyi bir katır 40 lira, en iyi bir inek 5 lira, en iyi öküzler 5 ile 15 lira arasındaydı... Hariçten buğday alan yerler yabancı kazalara vermiyor. Ben de 12 ile 13 yaşları arasındayım. Babam Şimşir ağacından kaşık yapar, 25 ile 30 deste arasında çuval-lara koyar, hayvana yükletir ve bana derdi; "Oğlum get bu kaşığı buğdaya değiş gel..." Tabii o zaman Karaman'a katırlar ile bekmez satmaya geden köylülerimiz olurdu.. Beni de onlar ile gönderirlerdi. Karaman'a yakın Pınarbaşı, Boyalı, Morçalı, Gündüre, Başkışla, İlisra, Kızılyaka, Bozkandak, Manyar, Durayda köylerine kadar gider o kaşıkları satar hafta içinde eve gelirdim. Bir gün yine aynen 30 deste kadar kaşık ile, benim küçüğüm kardeşim Kerim ile beraber yola çıktık. O gün Kızılca da yattık. İkinci gün Başkışla'da yattık. Üçüncü gün İlisra ya gitmek

için yola çıktık. Mevsim kışın en şiddetli olduğu on iki gün arası dedikleri zemheri ile Hamsi'nin arası...

Yolda giderken -zaten çocuğuz- bir fırtına, duman ve tipi bizi çevirdi. Yolu iyi bilmiyoruz. Sadece ötümüzdeki hayvanımız nereye giderse oraya gidiyoruz. Uzun süren bir yolculuktan sonra horoz sesleri duymaya başladık... Çünkü duman, kar, boran ve tipiden nereye gittiğimizi bilmiyoruz. Nihayet İlisra köyüne vardık. Oda'nın nerede olduğunu sorduk. Oda'yı bulduktan sonra hayvanın üzerinden çuval-ları indirip çıktık. Oda'nın içi halk ile dolu imiş. Hemen sordular; "Nerelisiniz?" "Biz Çetmili'yiz" deyince "Kaşık getirdiniz mi?" dediler. "Getirdik" dedik bu arada hemen çuval-ların bağını çözdüler. Bütün kaşıkları birer ikişer deste kapıştılar. Çoğu alamadı. Bana, "Kaşıkları ne ile vereceksiniz?" diye sordular. Parayla mı, yoksa buğdayla mı? Hemen cevap verdim; "Evvvela bize bir bakın, biz sekiz saattir yoldayız. Tipi duman içinde burayı bulabildik. Soğuktan, açlıktan öleceğiz. Şu sobayı bir yakın, vücudumuz ısınsın, sonra konuşuruz" dedim. "Hakikaten doğru" dediler. Zaten bu yukarıda saydığım köylerin halkı çok misafirperverdir. Benden o sözü duyunca odada hemen hemen kimse kalmadı Hepsisi çıktı gitti. Birkaç dakika sonra odun, saman, ekmek ve yemek getirdiler. Sobayı ateşlediler. Bizim kar-nımızı doyurdular. Artık ölümden kurtulduk... "Şimdi söyle bakalım nasıl alacağınız?" Ben, "bir deste kaşık, bir urup buğday olacak" dedim. "Olmaz, pahalı" diye bütün kaşıkları geri verdiler. "Aşağı vermeyiz" dedim. Aradan çok geçmeden kapıyı ak sakallı bir ihtiyar açarak içeri girdi. Selâm verdikten sonra oturdu. "Misafirler hoş geldiniz. Siz nerelisiniz, hizmetiniz nedir?" diye sordu. "Amca, biz Hadim'in Çetmi köyündeniz. Bugün köyümüzden çikalı dört gün oldu. Gelirken tipiye tutulduk. Allah yüzümüze baktı da buraya kadar geldik!.. Yükümüzdeki kaşık. Tabi bu her eve lâzım. Bize de iaşemizi temin etmek için buğday lâzım. Sizlerde Allah daha çok versin buğday var... Onun için buraya kadar geldik.." deyince etraftan; "Pahalı veriyor" dediler. "Hele getirin kaşıkları bir göreyim" dedi. Görür görmez, "Ne güzel kaşıklar-mış. Bunun bir urup buğdaya değil kaşığını düzmek, dağdan ağacını bile kesiverip gelmezler" diyerek iki deste kaşık aldı. Oradan birisine "Get oğlum, bizim eve var. Urubu yığacaksın, iki urup buğday geti-



receksin.” Orada bulunanlara da, “her alan temiz buğday verecek ve urubu yığıp öyle getirecek” deyince; bir de baktım bizim kaşıklar kapışıldı.. Altı deste kaşık ayırdım. Tabi hepsini buğdaya versek hayvanımız götüremeyecek. Aradan yarım saat geçmeden bizim kaşıkların buğdayı geldi. O ihtiyar adamın gözü önünde 24 urup buğday çuvallandı. “Artık işiniz tamam” dedi. Ben de o ihtiyara ve oda halkına teşekkür ettim. Bu arada adamın birine iki deste kaşık verdim. “Biz yarın yola çıkacağız. Yolda yemek için ekmek ve peynir getiriver” dedim. Adam bize dört gün yetecek şekilde azık getiriverdi. Ertesi gün hava iyileşti. Hemen yola çıktık. Aynı günün gecesı Başkışla’da yattık. Ertesi gün Kızılca’ya geldik Orada Hacı Kerim’in odasında yattık. Sabah kalktık, kar yağmış. Gitmenin hiç imkânı yok. İki gün orada kaldık. Bu arada odada bir tane Alatalı arkadaş var, o da köyüne gidecek. Oda’da kaldığımız iki gün içinde o mahallenin çocukları ve yanımıza gelenler bize hürmet ve arkadaşlık ederler.. Türkü söyleme yarışmasına girdik. Bana “sen de çağır” dediler Ben boşu boşuna türkü söylemem -Kızılca’nın sarı üzümü meşhurdur- herkes geder birer tabak üzüm getirir şuraya koyar, beraber yer eğlenirsek türkü söylerim” deyince, “tamam” diyen gitti. 10-15 kilo kadar üzüm getirdiler. Bu arada hayvanımıza da ot samanı ile arpa getirip veriyorlar.

Üçüncü gün kuşluk vakti hava açıldı. Hemen hayvana yükü yüklettik. Alatalı arkadaşla yola çıktık. Ama yolda kar en az elli santim. Bütün ağaçlar sanki pamuk yığını. Allah’tan olacak en ufak bir rüzgâr dahi esmiyor. Kardeşim Kerim ile ben önde çığır açarız. Hayvanımız o kadar ağır yük altında bizi takip ediyor. Alatalı arkadaş, merkebi ile birlikte bizden biraz geriden geliyor. Böyle böyle Çura’dan geçen yola kadar geldik.. Gördük ki yolda başka gedenler de olmuş. Artık bizim çığır çekmemize hacet kalmadı. Böylece Alata’nın Kabaardıç’a kadar geldik. O çığır aşağı çay boyuna eğilmiş. Zaten bizim de oradan gitmemiz icap eder.

Alatalı arkadaşla vedalaşarak orada ayrıldık ve yolumuza devam ettik. Biraz aşağı enince hava bozuldu. Bize bir duman kokusu gelmeye başladı. Çok geçmeden ateş yanan yere vardık. Bir de baktık ki Çura’dan gelen yolcular bizim köylü Delibakı Yusuf ile kardeşi imiş. Onlar da oraya gelince hayvanlarını yıkımsı, yemek pişirip yemişler. Biz vardığımızda köye gitmek için hayvanlarını yükletiyorlarmış. Selâm verdik. “Yeğenler, böyle vakitsiz nereden geliyorsunuz? dediler. Biz başımızdan geçenleri anlattık. Ondan sonra hava karardı ve ortalık bir buz halini aldı... Beraber gece yarısı köye geldik. Bu arada bizim gedip gelmemiz on gün sürdü...



Annem ve babam merak içinde kalmışlar Annem babama: “Sen benim çocuklarımı gönderdin. Onlar bir yerde ölmüş kalmışlardır. Değilse şimdiye kalmaz gelirlerdi” diye zıkırdı yaparmış. Babam da: “Merak etme, onlar yakında gelirler.” dermiş. Biz gece yarısı vardığımızda annemle babam bizi kucaklayıp öptüler. Tabi bu getirdiğimiz buğday bize uzun zaman yetmez. Gene aynı vaziyet birkaç kez gittim geldim...

1945 yılının mayıs ayında babam vefat etti. Ben on yedi yaşındaydım. Kardeşim Kerim on üç yaşında, Hüseyin beş, Fadime iki yaşında kaldık.. Musa Gölü’ne Dabaklık’a yaylaya göçtük....

Belki Çıkagelirim

Ahmet AKA

Bu puslu şehirden alıp başımı
göçmen kuşlar gibi
yine bir nisanda bir cuma vakti
yük trenleriyle dönebilirim

o eski ıslığı çalarken rüzgâr
ışıklar düşünce avuçlarıma
üşürüm o ıssız köşe başında
ısıtır içimi bir korku, telâş
ısıtmaz ateşler elimde yansa

yine bir başka türkünün mırıltısı var
dudağımda şimdi o günden kalma
/kar ayazında gülüm
donsam ısıtma beni
karayazında ölüm
öğretsin alfabeti/

her adım atışında anımsasan adımı
belki çıkagelirim bulutlu bir havada
sana tekrar bir bahar getirsem toroslar'dan
bin bir umutla çalsam gıcırdayan kapını
beklesem ardından dakikalarca

çıkmasan karşıma, n'olur çıkmasan
yahut o şehirden kaçarsan beni
bir ışık hızıyla/
fırlatsan düşlerin can evlerine
bir ressam fırçası kirpiklerinle
çizilir ölümün tatlı siması
bu puslu şehirden çok uzaklarda
sulara düşürme yangınlarımı
Karanlık çökmeden tut ellerimden
yakut lambalara sar saçlarımı

sen beni hep bekle, kutsal beklemek
sabır sana sunduğum nişan yüzüğü
çıkarma, düşmesin parmaklarından
bozulmasın bana yaptığın büyü

umut kar tanesi gibi yalnız
boynumun üstünde değil ki başım
ha uslanmışım, ha uslanmamışım
nasıl olsa yaşım ele verecek

bir nisan kuşluğu kuşlarla uçup
uçarı gülümseyişler getirsem sana
ve her şeyi tekrar tekrar anlatsam
sonra rüya bitse, kalksam doğrulup...

tutup yakasından yalnızlıkların
turnalardan evvel, güneşten önce
gelip pencerene konabilirim
çığlıkla uyanma uykularından
kollarımdan tutup çevirme beni
ayırma sevgili hülyalarımdan



Ümit Aydın

BİZİM PASTACI

YENİ ÖZEN

YÖ

Abdulkerim Yeni

YENİ ÖZEN

GIDA LİMİTED ŞİRKETİ

Merkez: Yeni Lara Yolu Astur Sitesi A 3 Blok No: 1
TEL. : 0242. 323 57 26 -323 67 35 **ANTALYA**
Şube : Adnan Menderes Bulv. Tekel Deposu Karşısı
TEL. : 0242.311 90 44 **ANTALYA**